

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Zarząd Główny

BIULETYN
INFORMACYJNY PZF

Rok V

Warszawa 1981

Nr 1-2/17-18

SPIS TREŚCI

	Str.
Henryk Białek — Koło PZF — podstawowa komórka organizacyjna Związku	1
Andrzej Kopeczyński — Narada skarbników Zarządów Okręgów PZF	8
Bolesław Drohomirecki — Wychowawcze funkcje filatelistyki wśród inwalidów	10
 Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF	
— Posiedzenia w dniach 1 i 14 marca 1981 r.	11
XIII Plenum Zarządu Głównego PZF	13
Uchwały i decyzje Prezydium ZG PZF z 1.03.81 r.	17
Uchwały Prezydium ZG PZF z 14.03.81 r.	19
Uchwały Plenum ZG PZF z 15.03.81 r.	20
Stanowisko PZF w odniesieniu do kolekcjonowania znaczków Niemiec hitlerowskich i tzw. Guberni Generalnej oraz eksponowania zbiorów tych znaczków na wystawach	23
Koledzy! Piszcie wspomnienia. Apel ZG	25
Komunikat o rozstrzygnięciu konkursu na publikacje w prasie, radio i telewizji o polskim ruchu filat.	26
Regulamin Ekspertów PZF	27
Instrukcja badania i gwarantowania obiektów filatelistycznych przez ekspertów PZF	30
Regulamin Sędziów Konkursowych PZF	36
Polski Związek Filatelistów w latach 1978—1981 I część obszernych fragmentów sprawozdania ZG PZF na XIII Zjazd Delegatów PZF	45

KOŁO PZF - PODSTAWOWA KOMORKA
ORGANIZACYJNA ZWIĄZKU

Jednym z podstawowych czynników kształtujących rozwój polskiej filatelistyki jest prawidłowe działanie Koła, jako podstawowego ognia w strukturze organizacyjnej Polskiego Związku Filatelistów. Koło bowiem - w warunkach utrwalonej praktyki działania PZF - posiada możliwość odegrania pośredniej i bezpośredniej roli w kształtowaniu poglądów i opinii o Polskim Związku Filatelistów jako organizacji społeczno-kulturalnej, przez podejmowanie działań na rzecz środowiska i regionu, przez oddziaływanie na koleżeńskie stosunki międzyludzkie na bazie wspólnych zainteresowań, reprezentowanie kierownictw zakładów pracy, władz państwowych i organizacji społecznych, a także występowanie w interesie członków Koła w kierownictwie macierzystego Okręgu PZF.

Te, zarysowane tylko, funkcje Koła PZF wskazują na jego rolę i znaczenie w strukturze organizacyjnej Związku. Powinny też uświadomić jak ważne są obowiązki, zadania i odpowiedzialność Zarządów Kół PZF w sferze propagowania filatelistyki, jej rozwoju i znaczenia w działalności kulturalno-społecznej Związku.

Konstatacje te są tym bardziej niezbędne i uzasadnione, ponieważ obecnie posiadamy około 2.500 Kół członków dorosłych oraz około 1.500 Kół młodzieżowych, zrzeszających ogółem ponad 200.tys. członków, w tym prawie 40.000 młodzieży. Działają one w różnych środowiskach i różny, z reguły duży mają zasięg oddziaływania. Każde z nich różni się też stopniem aktywności fachowo-filatelistycznej i zaangażowania w realizacji zadań określonych Statutem PZF oraz udziałem w realizacji programów i uchwał podejmowanych przez wybieralne władze Związku. Od właściwej więc działalności Kół zależy nie tylko ich filatelistyczna ranga, ich pozycja w miejscowym środowisku, ale także opinia o całym Związku i jego miejscu w życiu społeczno-kulturalnym kraju.

Kilka uwag o przeszłości

U podstaw zorganizowanego ruchu filatelistycznego znajdowały się Koła lub kluby grupujące zbieraczy znaków pocztowych. Tak też było i w roku zjednoczenia ruchu filatelistycznego w Polsce. W 1950 roku w naszym kraju działało niespełna 30 Kół zrzeszających około 2.000 członków. Powstające na początku lat pięćdziesiątych Oddziały PZF niejednokrotnie opierały swą działalność na 1 do kilku Kół PZF. Dzięki aktywowi tych Kół, jego społecznej pracy popularyzującej filatelistykę, powstawały nowe Koła. Szczególnie dynamiczny rozwój Związku nastąpił w latach 1963-1966 za kadencji Zbigniewa Fijałka. W tym okresie szeregi PZF wzrosły z 50.000 do 100.000 członków. W latach 1967-1977 szeregi członków dorosłych powiększyły się o około 26.000, a w latach 1978-1980 o około 35 tysięcy członków. Troska o rozwój szeregów członkowskich miała swoje odzwierciedlenie każdorazowo w Walnych Zjazdach Delegatów PZF. W wyniku Uchwały X Walnego Zjazdu PZF z 1969 roku w dniu 14 czerwca 1970 roku zorganizowano I Ogólnopolską Naradę Przewodniczących Kół PZF w Kaliszu. Narada ta przyniosła wiele ciekawych materiałów lecz nie udało się ich szerzej wykorzystać w skali

ogólnozwiązkowej. Kolejna Uchwała XI Walnego Zjazdu Delegatów PZF z 1973 roku w sprawie "Doskonalenia stylu i metod pracy Kół PZF" została wykonana tylko częściowo, lecz nie było warunków i atmosfery do zorganizowania kolejnej ogólnopolskiej narady. Ostatni, XII Zjazd Delegatów PZF w 1977 roku stał pod znakiem poprawy atmosfery wewnątrzwiązkowej oraz pracy z młodzieżą. Jednakże obecne kierownictwo Związku w swym programie działania postawiło jako jedno z naczelných zadań - wyeliminowanie z naszego życia szerzonego hasła o "kryzysie polskiej filatelistyki", mającego swój wyraz głównie w zmniejszającej się ilości młodzieży oraz stagnacji w rozwoju szeregów członków PZF. Podjęto różnorodne działania organizacyjne, propagandowe i analityczne. Dla wszechstronnego przedyskutowania wspomnianych problemów i podsumowania dotychczasowych wyników, IX Plenum ZG PZF XII kadencji w dniu 22 czerwca 1980 roku zapoznało się z referatem prezesa ZG PZF oraz podjęło uchwałę Nr 47/Pl w sprawie zaoferowania współpracy Zarządów Okręgów z Kółami PZF, w której czytamy:

1. Plenum ZG PZF przyjmuje referat pt. "Zadania Okręgu PZF w doskonaleniu pracy Kół filatelistycznych", pogłębiony wypowiedziami w dyskusji, jako wytyczne do działalności Zarządów Okręgów.
2. Uznanie roli Koła PZF w życiu organizacyjnym Związku, Plenum Zarządu Głównego przyjmuje jako własny wniosek Prezydium ZG o zwołaniu II narady przewodniczących Kół PZF, która powinna dokonać oceny realizacji postanowień I narady, stanu aktualnego oraz wytyczyć kierunki rozwoju i działalności na przyszłość.
3. Plenum Zarządu Głównego przychyliło się do wniosku Prezydium ZG PZF i powierza zorganizowanie II narady przewodniczących Kół PZF Okręgowi PZF w Kaliszu na przełomie 1981 roku.

Dzięki inicjatywie Prezydium ZG PZF oraz zaangażowaniu i uchwałom ZG, po 11 latach spotykamy się na II Naradzie Przewodniczących Kół PZF.

Dlaczego tak długa przerwa, dlaczego brak było inicjatyw oddolnych i odgórnych? Problem jest złożony. Jak już wyżej była mowa - brak było inicjatywy, atmosfery, a także środków finansowych. Ważkim także czynnikiem, trzeba to sobie powiedzieć, były aspekty psychologiczno-organizatorskie. Bowiem propozycje organizowania takich narad częściej niż 1 w kadencji, jest zadaniem bardzo trudnym w warunkach pracy społecznej. Niezbędne jest natomiast częściej organizowanie takich narad w ramach poszczególnych Okręgów PZF bowiem, z jednej strony mogą one szeroko uwzględnić całą złożoną specyfikę warunków działania na terenie danego Okręgu, a po drugie - wyprowadzić wnioski do dyskusji na naradach ogólnokrajowych.

Główne zadania Koła PZF w latach osiemdziesiątych

Zadania Koła PZF, wbrew pozorom, okazują się złożone przez swą różnorodność wynikającą z funkcji organizatorskich, propagandowych i szkoleniowych. Przedstawione niżej tezy nie претенdują do wyczerpania zagadnienia, a mają na celu jedynie ułatwienie dyskusji nad całą złożoną problematyką.

Koło PZF, jak już wskazano, pełni wiele funkcji, z których na czoło wysuwa się zadanie prowadzenia życia kulturalno-towa-

rzyskiego i kształtowania koleżeńskiej atmosfery. Od interesujących prowadzonych spotkań i dyskusji, nawiązywania do zainteresowań kolekcjonerskich, wzajemnej życzliwości, pomocy i poradnictwa korzystnie kształtuje się działalność Koła i rozszerzają kręgi członków uczestniczących w takich spotkaniach, a także i w oficjalnych zebraniach Koła.

Z poprzednim zadaniem ściśle łączy się i z niego bezpośrednio wynika bardzo ważna funkcja szkoleniowa. Problem szkolenia filatelistycznego w Kole wymaga nowego spojrzenia, szczególnie w świetle wstępowania do PZF dziesiątków tysięcy nowych członków. Rodzi się pytanie, jakie ma to być szkolenie?

Udzielenie jednoznacznej odpowiedzi na powyższe pytanie nastrocza wiele trudności. Do faktów można zaliczyć stwierdzenie, że stosowana forma pogadanki lub prelekcji na wybrany temat nie wystarcza. Działacze Okręgów PZF poszukują nowych rozwiązań, które w różnych warunkach stosowane mogą stanowić podstawę do uogólnień. Lecz należy stwierdzić, że problem szkolenia i jego rozwiązanie leży w zasięgu możliwości Koła PZF, szczególnie w zakresie popularyzowania samokształcenia poprzez poznanie takich książek, jak "Filatelistyka praktyczna", "Vademecum filatelisty", "Krakowski ruch filatelistyczny", "Filatelistyka w Łódzkiem", "Malarstwo i grafika w filatelistyce polskiej" i wiele innych oraz systematyczne czytanie dwutygodnika "Filatelista", kwartalnika "Filatelista-Tematyk", "Biuletyn Historyczno-Badawczy", a także artykułów w katalogach wystaw i tp.

W oparciu o przeczytaną literaturę Koło powinno organizować dyskusję, na którą warto zaprosić działacza Okręgu PZF, a nawet autora publikacji.

Doskonałą formą szkolenia jest organizowanie pokazu-wystawy posiadanych przez członków Koła zbiorów lub zbioru zaproszonego. Każda taka ekspozycja może być przedmiotem szkolenia - jak zbudować zbiór filatelistyczny na wystawę, jaką stosować metodykę i technikę jego opracowania. Członkowie Koła posiadający materiały mogą przedyskutować z kolegami lub zaproszonymi działaczami Okręgu czy innego Koła - znanymi wystawcami - co i jak z danego materiału można wykorzystać do budowy zbioru.

Wskazane wyżej niektóre możliwości podnoszenia wiedzy filatelistycznej nie są wystarczające. Jest oczywiste, że problemy te muszą dotyczyć Zarządów Okręgów, organizatorów wystaw i imprez /spotkania dyskusyjne, seminaria i sympozja filatelistyczne/, klubów zainteresowań oraz komisji problemowych ZG PZF. Takie ukierunkowanie szkolenia w Kołach PZF wpłynie niewątpliwie na rozwinięcie ruchu intelektualnego i umiejętności praktycznych w różnych działach filatelistyki.

Ważnym zespołem zadań w funkcjonowaniu Koła PZF są problemy organizacyjne, gwarantujące trwałość jego działania na rzecz członków i środowiska. O tych sprawach, wynikających bezpośrednio ze Statutu PZF, niewiele się mówi, a przecież one wymagają systematycznej, choć nie zawsze widocznej na zewnątrz pracy społecznej wielu naszych aktywistów.

Są to zadania związane z takimi pracami, jak:

- zbieranie składek członkowskich,
- rozprowadzanie obonamentu wśród członków Koła,
- prowadzenie ewidencji członków Koła i przyjmowanie nowych,
- opracowywanie rocznych preliminarzy,
- prowadzenie książki uchwał Zarządu Koła,
- prowadzenie kroniki Koła,

- prowadzenie biblioteczki Koła,
- realizacja uchwał władz Związku,
- opracowywanie i składanie sprawozdań z działalności Koła,
- organizowanie życia w Kole /imprezy, szkolenia, pokazy/,
- opieka nad kołami młodzieżowymi.

Zestaw zadań stojących przed Kołem i jego Zarządem można by wydłużyć, lecz nie to jest przecież celem niniejszych rozważań. Komentarza wymaga jednak sprawa przyszłości PZF - czyli pracy z młodzieżą, która przecież ma nas zastąpić w przyszłości. Otwarcie trzeba sobie powiedzieć, że jest jeszcze wiele Kół PZF, które nie podjęły pracy na tym odcinku, nie realizują uchwał kolejnych Walnych Zjazdów PZF i uchwał władz PZF. Osiągnięcia obecnej kadencji ZG PZF wyrażają się w zahamowaniu spadku ilości członków młodzieżowych, a nawet ich wzroście o około 8 tysięcy. Jest to niewiele w porównaniu z olbrzymim potencjałem możliwości Kół w tym zakresie.

W celu poprawy tego stanu rzeczy, proponuje się w interesie nas wszystkich:

- podnieść rangę opiekuna koła młodzieżowego jako działacza PZF,
- każde Koło PZF członków dorosłych powinno zorganizować i przez własnych aktywistów opiekować się przynajmniej jednym kołem młodzieżowym,
- każdy zaawansowany filatelista dorosły winien mieć swego wychowanka,
- należy wypracować formy oceny Kół PZF członków dorosłych za pracę wśród młodzieży.

Omówione wyżej niektóre tylko zadania Kół PZF wskazują na ich wielkość i złożoność. Nie we wszystkich Kołach PZF i nie w każdych warunkach możliwa jest ich kompleksowa realizacja. Wybór i zakres zadań zależy głównie od Koła. Należy jednak stwierdzić, że ożywiona działalność Koła jest możliwa tylko przy równomiernym rozłożeniu zadań wśród członków, co z kolei stwarza warunki dla ukształtowania się szerszego aktywu. Z takiego właśnie aktywu bardzo często wywodzą się doświadczeni już działacze na szczeblu Zarządu Okręgu i Zarządu Głównego PZF, co uznane jest za proces jak najbardziej prawidłowy.

Rola Koła w popularyzacji korzyści z przynależności do PZF

Członkostwo w PZF to nie formalny, ale faktyczny związek z ciekawym i oryginalnym środowiskiem. Zdarzają się jednak przypadki, że nie tylko członkowie lecz i działacze różnych ogniw organizacyjnych mieli wątpliwości co im daje przynależność do PZF. Z tych m.in. powodów warto przypomnieć i wykorzystać w działaniach propagandowych przynajmniej niektóre z nich, a mianowicie:

1. Działalność społeczna PZF umożliwia tysiącom naszych członków nawiązywanie cennych kontaktów, pozytywnie rzutujących na ich pozycję społeczną, środowiskową i osiągnięcia w pracy zawodowej.
2. Uprawianie kolekcjonerstwa filatelistycznego jest swoistą formą oszczędzania, które nie przynosi strat, a wręcz przeciwnie - znaczki pocztowe z upływem czasu osiągają coraz większą wartość materialną.
3. Członkowie PZF mają możliwość uzyskiwania konsultacji i porad-

- nictwa w zakresie zasad zbierania i przechowywania znaczków, informacji o fałszerstwach, rzadkościach, ciekawostkach, informacji o trendach i modach w filatelistyce.
4. Otrzymywanie porad w zakresie opracowywania zbiorów oraz możliwości udziału w wystawach filatelistycznych jest dostępne tylko członkom PZF. Znane są przypadki wstąpienia do PZF niejako z ciekawości, a potem kontakty z działalnością Koła doprowadziły do opracowania zbioru, który osiąga wyróżnienia nawet na wystawach międzynarodowych.
 5. Korzystanie z bazy materiałowej Związku w postaci lokali, księgozbiorów, możliwości otrzymywania nagród, odznak, odznaczeń honorowych i innych wyróżnień za pracę społeczną na rzecz PZF.
 6. Członkowie PZF mają ułatwiony dostęp i możliwość zaopatrywania się w przybory filatelistyczne niezbędne do budowy zbioru wystawowego, jak karty albumowe, hawidy, narożniki itp.
 7. Ważkim bodźcem przynależności do PZF jest możliwość udziału w życiu organizacji - Okręgów, Kół, zebraniach wymiennych, spotkaniach koleżeńskich, obchodach święta filatelisty - Dnia Znaczków itp. Nawiazywane kontakty rozszerzają kręgi znajomych, pozwalają na wymianę informacji i poglądów oraz walorów filatelistycznych. Rozwijanie dobrze zorganizowanych spotkań klubowo-towarzyskich w ramach Koła, między Kołami, na terenie gminy, osiedla, miasta były i będą ważnymi czynnikami przyciągającymi ludzi do naszego Związku.
 8. Korzystanie z wymiany znaczków z korespondentami z zagranicy, podobnie jak wystawiennictwo, jest bardzo atrakcyjnym upoważnieniem członków PZF. Ułatwia poznanie języków obcych i nawiązywanie ciekawych znajomości, a przy tym jest możliwość uzupełnienia zbiorów ciekawymi walorami, których brak jest w handlu filatelistycznym.
 9. Zniżka przy opłacie abonamentu na znaczki, zależnie od ilości abonamentów, w znacznej części pokrywa koszty składki członkowskiej.

Z tego niepełnego przeglądu wyraźnie wynika, że PZF na rzecz swoich członków świadczy społecznie bardzo szeroki wachlarz usług, bardzo często o dużym znaczeniu, których nie można uzyskać poza Związkiem. Prawidłowa opieka i pomoc oraz realizowanie wyżej wykazanych korzyści uzależniona jest od dobrej pracy Koła oraz od powszechnej świadomości tego faktu wśród członków. Wydaje się słusznym aby zagadnienie satysfakcji i korzyści z członkostwa w PZF były przedmiotem dyskusji na II Krajowej Naradzie Przewodniczących Kół PZF, na zebraniach i spotkaniach wszystkich szczebli organizacyjnych w Związku. Wiedza o nich powinna docierać do każdego członka PZF i stanowić argumenty przy pozyskiwaniu nowych członków, a także powinna stanowić czynnik inspirujący doskonalenie praktyki działania Koła i innych ogniw związkowych.

Praca w Kole PZF na rzecz aktywizacji jego członków

Problem aktywizacji członków Koła nurtuje aktyw Kół PZF od dość dawna. Wiele zależy tu od inicjatywy, pracowitości i umiejętności wybieralnych członków władz Koła. Nie zawsze aktywność i elokwencja na walnym zebraniu Koła sprawdza się u danego akty-

wisty po wejściu go do Zarządu. Obserwujemy, że zbyt wiele Kół swoją działalność opiera na 1-2 osobach, na barki których spada cały ciężar pracy. Dlatego tak wiele miejsca poświęcono wyżej na konieczność tworzenia atmosfery koleżeńskości i organizowanie życia klubowego, umożliwiającego wzajemne poznanie się i wyłonienie rzeczywistych aktywistów. Z innych ważnych czynników aktywizujących członków Koła wymienić można następujące:

- nadanie właściwej rangi i charakteru aktom przyjmowania nowych członków, zapoznanie ich z kroniką Koła i Statutem, wręczenia wyróżnień, nagród itp.,
- tworzenie warunków dla powstawania nowych Kół w oparciu o pomoc i bazę Kół dobrze pracujących, Koła, z inicjatywy których powstały nowe Koła, powinny być przez Okręg uhonorowane np. specjalnym dyplomem uznania,
- wciąganie do pracy społecznej w Kole i na rzecz Zarządów Okręgów nowych aktywistów poprzez proponowanie im różnych zadań organizacyjnych oraz poprzez rzetelną ocenę ich wykonania,
- bezpośrednie zapoznanie członków Koła z programami działania i uchwałami władz Związku,
- angażowanie członków do współdziałania Koła PZF z władzami terenowymi, związkami zawodowymi, z władzami oświatowymi w celu włączenia się do życia kulturalnego środowiska i ewentualnego korzystania z istniejącej bazy materialnej - domów kultury, klubów "Ruch", klubów osiedlowych, gminnych ośrodków kultury,
- prezentowanie w gablocie propagandowej osiągnięć Koła i jego członków, organizowanie okolicznościowych prezentacji publicznej zbiorów,
- sprawiedliwe i obiektywne oceny poszczególnych członków-aktywistów i występowanie do władz Związku o ich wyróżnienie,
- wpisywanie osiągnięć aktywistów do kroniki Koła.

Form pobudzania aktywności i podejmowania pracy społecznej na rzecz innych członków jest o wiele więcej. Jednak nawet wymienione tu nie we wszystkich Kołach są możliwe do zrealizowania. Należy więc poprzez dyskusje doświadczonego aktywu wypracowywać w miarę efektywne metody pracy w Kole, które zaakceptuje większość członków Koła.

Płaszczyzny współdziałania Kół z Okręgami PZF

Koło PZF to nie tylko podstawowa komórka organizacyjna Związku lecz i najważniejsze jego ogniwo. Poziom polskiej filatelistyki, jej jakość i powszechność zależy w głównej mierze od poziomu i jakości pracy Kół. Od jakości i zaangażowania aktywu w Kołach uzależniona jest możliwość wyboru najlepszych działaczy do władz Okręgu i Zarządu Głównego PZF. Dlatego też szczególnie na władzach Okręgów PZF spoczywa obowiązek kształtowania właściwego poziomu pracy Kół. Koła zaś mają obowiązek pomagania wybranym ze swego środowiska władzom Okręgów. W tym zakresie niezbędne jest systematyczne realizowanie następujących przedsięwzięć:

- docieranie z bezpośrednią informacją członków Zarządu Okręgu do wszystkich Kół,
- wizytacje każdego Koła 1-2 razy w roku i nawiązywanie kontak-

- tów ze wszystkimi członkami Koła w celu wyjaśnienia nurtujących ich problemów, informowania o kierunkach działania władz PZF na szczeblu Okręgu i Zarządu Głównego,
- wskazywanie przy każdej okazji na korzyści płynące z organizowania spotkań towarzyskich i klubowych w celu prowadzenia dyskusji o filatelistyce i wzajemnego poznawania się,
 - inicjowanie spotkań członków z Zarządem Koła dla wymiany doświadczeń i podejmowania wspólnych działań, np. organizacji wystawy filatelistycznej,
 - rozwijanie zdrowego współzawodnictwa między Kołami, opartego na systemie bodźców moralnych i materialnych, a uwzględniającego m.in. takie elementy, jak: odczyty i prelekcje, instruktaż filatelistyczny, opracowywanie zbiorów, pomoc w organizacji wystaw, prowadzenie kroniki i biblioteczki Koła, współpraca z Zarządem Okręgu itp.,
 - organizowanie konkursów na rozwój działalności filatelistycznej oddzielnie dla środowisk gminnych, osiedlowych, miejskich i w zakładach pracy. Podjęcie akcji na zakładanie nowych Kół pod hasłami "filatelistyka w gminie", "filatelistyka w zakładzie pracy", "filatelistyka w osiedlu", "filatelistyka w domu kultury" itp.,
 - organizowanie konkursów na opracowywanie nowych zbiorów np. na tematy: "zawodowy ruch związkowy", "polski ruch ludowy", "rolnictwo", "ochrona środowiska", "historia poczty województwa X" itp.,
 - wypracowanie takich zachęcających warunków by każde Koło dorosłych miało wśród swego aktywu kilku czynnych opiekunów kół młodzieżowych,
 - Koła PZF powinny wychodzić z realnymi inicjatywami do władz Związku w sprawie zwiększenia atrakcyjności funkcjonowania Kół oraz przynależności do PZF. Koła powinny także udzielać systematycznego poparcia i pomocy słusznym inicjatywom władz Związku wobec licznych partnerów, z którymi współpraca przynosi obopólne korzyści.

Przedstawione tu problemy nie wyczerpują ogromnej różnorodności interesujących przedsięwzięć, a ponadto życie systematycznie rozszerza je lub koryguje. Dlatego konieczne jest ciągłe śledzenie wszystkich zjawisk w celu podejmowania w odpowiednim czasie optymalnych rozwiązań, zapobiegania negatywnym przejawom, upowszechniania sprawdzonych w praktyce inicjatyw. Szeroka dyskusja rozwinię niewątpliwie jedne, a także wysunie nowe problemy w pracy Kół PZF, które stanowią podstawę do uogólnień. Dorobek II Krajowej Rady Przewodniczących Kół PZF niewątpliwie znajdzie swoje odbicie w projekcie uchwały na XIII Walny Zjazd Delegatów PZF, a w konsekwencji stanie się płaszczyzną dalszych działań na rzecz rozwoju naszego Związku.

NARADA SKARBNIKÓW ZARZĄDÓW OKRĘGÓW PZF

Sprawy gospodarki finansowej są ważnym i istotnym elementem działalności naszego Związku. O słuszności tego twierdzenia nie trzeba chyba nikogo przekonywać. A jednak wspólne narady działaczy odpowiedzialnych za ten odcinek pracy nie odbywają się zbyt często. Ostatnia narada odbyła się bodaj przed trzema-czterema laty.

Gospodarzem opisywanej tu narady skarbników Zarządów Okręgów PZF, która odbyła się 15 lutego 1981 roku, był skarbnik ZG PZF kol. Ryszard Szymański. Uczestniczyli w niej skarbnicy wszystkich Okręgów z wyjątkiem Krakowa i Łodzi, a ponadto przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej kol. Zbigniew Zieliński, sekretarz GKR piszący te słowa Andrzej Kopczyński i główny księgowy ZG PZF ob. Anna Klimowicz.

Tematem narady były m.in. takie zagadnienia, jak: aktualna sytuacja finansowa ZG i całego Związku, podział wpływów ze składek członkowskich, zatrudnienie i osobowy fundusz płac, a także gospodarowanie bezosobowym funduszem płac, zasady dotowania Okręgów i finansowania Kół, przepisy finansowe i sprawozdawczość. Omówiono też propozycję nowej formy czasopisma "Filatelista".

Poszczególne problemy przedstawił skarbnik ZG. Omawiając stan finansowy Związku stwierdził, że daje się zauważyć wyraźny wzrost środków finansowych. Przyczyny tego tylko częściowo można upatrywać w podniesieniu wysokości składki członkowskiej, co nastąpiło w wyniku bardzo znacznego wzrostu cen materiałowych, usług, płac itp. Decydujący wpływ na polepszenie stanu finansów Związku mają bez wątpienia dwa elementy: ponad 27% wzrost szeregów członkowskich w okresie ostatnich 3 lat, znacznie zwiększony udział pracy społecznej we wszystkich działaniach związkowych i na każdym szczeblu organizacyjnym, a także coraz bardziej racjonalna i oszczędna gospodarka posiadanymi zasobami finansowymi.

Mówca zwrócił również uwagę na wysokie stany zapasów materiałowych w Okręgach. Są to zapasy na pewno częściowo uzasadnione. Istnieje jednak obawa, że składają się na nie również walory emitowane przy okazji różnych imprez, po skończeniu których ilości nie sprzedane są wprowadzane do magazynu po cenach sprzedażnych. Jeżeli praktyka taka jest w Okręgach rzeczywiście stosowana, a znane fakty wydają się ją potwierdzać, to należy ją przerwać.

W kwestii tej wypowiedział się również sekretarz GKR, który stwierdził, że wszelkie wydawnictwa własne powinny być rejestrowane na kontach pozabilansowych.

Wiele mówi się w niektórych środowiskach na temat zasadności podjętej przez Zarząd Główny PZF decyzji o podwyższeniu składki członkowskiej. Nie wdając się w zagadnienia prawne należy stwierdzić, że był to ostatni moment, kiedy należało właśnie taką decyzję podjąć i nie wolno było czekać do Zjazdu PZF. Sytuacja finansowa stawała się bardzo trudna i nie bylibyśmy w stanie zrealizować wszystkich wcześniej podjętych zamierzeń, tym bardziej, że w ciągu ostatnich dwóch lat bardzo szybko następował wzrost cen. Uchwałę tę podjęto, mając na względzie jedynie dobro PZF. Walny Zjazd oceni działalność Zarządu Głównego, przyjmie lub odrzuci argumenty przemawiające za podwyższeniem składek, a tym

samym zatwierdzi lub uchyli uchwałę ZG.

Wyjaśniając w dalszym ciągu sprawę składek członkowskich skarbnik ZG stwierdził, że konsultowano się z prezesami Okręgów, którzy informowali, że w większości Kół i Okręgów pobierane są wyższe składki niż oficjalnie ustanowione przez VII Zjazd PZF w wysokości 5 zł miesięcznie.

Zastrzeżenia budzi zawarty w uchwale podział składek. Zarówno z Kół jak i z Okręgów napływają sygnały, że podział składek członkowskiej powinien być zmieniony. Przede wszystkim należałoby jednoznacznie określić podział składek pomiędzy Koło, Zarząd Okręgu i Zarząd Główny. Szczególnie ważne jest, jaką częścią składek powinno dysponować Koło, zwłaszcza, że dotychczasowa praktyka jest różna w różnych Okręgach.

Prezydium ZG wyraża pogląd, że jeżeli intencją naszą jest aby wszystkie ogniwa Związku mogły działać i prawidłowo rozwijać swą działalność merytoryczną, to podział składek powinien być następujący:

Zarząd Główny PZF	- 2 zł + 50 % wpisowego
Zarząd Okręgu	- 5 zł + 50 % wpisowego
Zarząd Koła	- 3 zł

Następnym tematem omawianym przez skarbnika ZG był problem zatrudnienia i płac. Ze sprawozdań wynika, że większość zatrudnionych w PZF to emeryci, a wielu z nich przekroczyło już 80 lat. Jesteśmy pełni uznania wobec tych ludzi. Jednak należy zastanowić się, czy nie robimy krzywdy im i sobie. Wykorzystując doświadczenie tych ludzi, możemy z pożytkiem dla Związku zapewnić im funkcje w pracach społecznych, jednak na etatach powinniśmy zatrudniać ludzi młodszych i o wysokich kwalifikacjach, wymagać od nich rzetelnej pracy i zapewnić odpowiednio wysoką płacę. Obecnie istnieje okazja, aby znaleźć pracowników o odpowiednich kwalifikacjach i ustalić im odpowiednie wynagrodzenie.

Omawiając zagadnienie dotacji dla Okręgów PZF skarbnik stwierdził, że powinny one być traktowane jako dofinansowanie działalności, a nie jako całkowite jej finansowanie. Powiedział również, że dotacja powinna być wykorzystywana tylko na ten cel, na jaki została przyznana i we właściwym czasie rozliczona.

Poważnym problemem wymagającym szybkiego rozwiązania jest gospodarka finansowa Kół. Sprawa ta jest różnie rozwiązywana w poszczególnych Okręgach. W kilku Okręgach Koła opracowują preliminarze, które po zatwierdzeniu przez Zarząd Okręgu stanowią podstawę do gospodarowania środkami określonymi w preliminarzu. W innych Okręgach są przewidywane kwoty na działalność Kół i Koła mogą rozliczać poniesione wydatki do określonej im wysokości. Są jednak i takie Okręgi, które pobierają od Kół składki, nie pozostawiając Kołom nic.

Wyrażając stanowisko Zarządu Głównego w tej sprawie, skarbnik ZG stwierdził, że Zarządom Okręgów pozostawia się wolny wybór sposobu finansowania Kół, ale jednocześnie zobowiązuje się je do zapewnienia Kołom minimum 2 złote miesięcznie od każdego członka Koła na działalność wewnętrzną. Koła muszą mieć świadomość, że w Okręgu mogą refundować w określonej wysokości wydatki poniesione na wewnętrzną działalność filatelistyczną.

Ostatnia sprawa podniesiona przez skarbnika ZG dotyczyła czasopisma "Filatelista", a przede wszystkim jego kolportażu. Czasopismo ukazuje się w nakładzie około 22.000 egzemplarzy. Jest rozprowadzane w prenumeracie i sprzedaży kioskowej. Mimo, że nakład

jest niski w stosunku do ilości członków PZF, tj. potencjalnych czytelników, to zwroty osiągają 5 do 10 % nakładu. Sprawia to wrażenie, że czasopismo nie cieszy się popularnością. Prawda natomiast jest taka, że bardzo wielu członków napotyka na poważne trudności w nabyciu tego czasopisma i to zarówno w kioskach, jak i w prenumeracie pocztowej. Występują tu na pewno niedokładności w systemie kolportażu, który kieruje się rozdzielnikami opartymi na mało precyzyjnych rozpoznaniach zapotrzebowania.

Prezydium ZG wysunęło sugestię aby Zarządy Okręgów i Kół rozważyły możliwość prowadzenia prenumeraty zbiorowej przez Koła dla swoich członków. O ile sugestia ta zostanie przyjęta, Zarząd Główny gotów jest dofinansować każdy zaabonowany tą drogą egzemplarz kwotą 2 złotych.

Na zakończenie narady skarbnik ZG i przewodniczący GKR udzielali odpowiedzi na pytania zebranych.

Bolesław Drohomirecki

Szkolne koło filatelistów
przy zakładzie rehabilitacji
inwalidów "Repty"
Tarnowskie Góry

WYCHOWAWCZE FUNKCJE FILATELISTYKI WŚRÓD INWALIDÓW

Jednym z trudniejszych zagadnień w rehabilitacji młodzieży niepełnosprawnej jest organizacja czasu wolnego. Oprócz funkcji, którą spełnia "czas wolny" w zwykłej szkole dla uczniów zdrowych, czas wolny w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów spełniać musi również funkcję terapeutyczną i zmierzać do maksymalnej społecznej rehabilitacji ucznia. Chodzi o takie zorganizowanie czasu wolnego, aby różnorodne formy zajęć związane z dalszym doszkącaniem, usprawnianiem i rozwojem zainteresowań o charakterze kulturalnym, społecznym, rozrywkowym itp. przez swoje bogactwo i dobrowolność stały się narzędziem świadomego, harmonijnego oddziaływania rehabilitacyjnego - były uzupełnieniem procesu dydaktycznego i wychowawczego.

W tym też duchu zasad pedagogiki specjalnej w naszym zakładzie, wśród wielu form organizacji czasu wolnego uczniów, ważną funkcję spełnia szkolne koło filatelistów. Od 1974 roku odbywają się zajęcia w zespole dwa razy w tygodniu. W bieżącym roku szkolnym koło zrzesza 32 osoby. Wiek uczestników waha się od 14 do 21 lat. Zajęcia w kole prowadzone są przez pedagoga tegoż zakładu, Bolesława Drohomireckiego.

Wśród wielu osiągnięć w pracy koła należy wymienić zorganizowanie trzech wystaw i pokazów znaczków polskich w Izbie Pamięci i Tradycji Zakładu. A oto tytuły zbiorów wystawowych: "Za wolność Waszą i Naszą", "Lenin - Jego życie i dzieło", "Walka i martyrologia narodu polskiego", "Fauna i flora ojczyzny". Nasza młodzież bierze aktywny udział w corocznych konkursach filatelistycznych, wykazuje się wysokim zasobem wiadomości. Aktywniejsi członkowie koła posiadają wiele odznak młodzieżowych PZF. Realizowane są w pełni plany pracy koła, ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy filatelistycznej, treści wychowawczych, społecznych, samorządności,

przygotowania do konkursów oraz pokazów filatelistycznych.

Ważnym elementem rehabilitacji w pracy zespołu jest korzystanie z dostępnych materiałów książkowych oraz czasopisma "Filatelista". Spotkania i imprezy o charakterze filatelistycznym zajmują również ważne miejsce w pracy dydaktycznej i wychowawczej koła. O naszej pracy wielokrotnie pisała tarnogórska prasa podając do wiadomości mieszkańców miasta o naszych wystawach i pokazach filatelistycznych w Izbie Pamięci. W innym przypadku gazeta zakładowa huty "Zygmunt" zamieściła artykuł pt. "Choć być potrzebnymi", podając wypowiedzi członków naszego koła. Jedną z takich wypowiedzi warto w tym miejscu zacytować: "uczę się zawodu ślusarza, który da mi podstawę do pracy i samodzielności. Interesuję się muzyką i filatelistyką. Kolekcjonowanie znaczków pocztowych dla mnie jest sprawą ważną. Chcę mieć swoje "hobby". Znaczki pozwalają mi lepiej zrozumieć świat i wzbogacają moją wiedzę. Kolekcjonowanie znaczków pozwala mi lepiej wykorzystać wolny czas. Ja chcę być i będę potrzebny społeczeństwu".

PZF w swoim Statucie mówi, że jest organizacją społeczną, a więc i działalność jego jest społeczna i wychowawcza. Codzienna praca w szkolnych kołach filatelistycznych, a szczególnie wśród młodzieży niepełnosprawnej, przybliża ją do życia społecznego, politycznego, kulturalnego i gospodarczego. Wartość tej pracy jest ogromna, ponieważ wykonuje ją szeroka rzesza aktywu wychowawczego nauczycieli, działaczy społecznych oraz uczestników zespołów, a ponadto prowadzona jest ona spontanicznie i permanentnie.

Filatelistykę wśród ludzi niepełnosprawnych należy traktować jako ciekawą zabawę opartą o celowo dobrane gry i ćwiczenia. Wykorzystując znaczki i inne walory filatelistyczne, wprowadzamy młodzież w otaczający świat, ożywiając częstokroć martwe dla ich wyobraźni ilustracje, a jednocześnie umożliwiając jej radosne spędzanie czasu wolnego.

Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF

Posiedzenia w dniach 1 i 14 marca 1981 r.

Z dniem 1 stycznia 1981 r. Zarząd Główny wszedł w ostatni rok swojej kadencji. Fakt ten rzutuje na problematykę prac Prezydium i całego Zarządu Głównego PZF, które koncentrować się będą przede wszystkim na zagadnieniach związanych z przygotowaniem do XIII Zjazdu PZF. Nie oznacza to oczywiście, że nie będą podejmowane problemy węzłowe, jeżeli zaistnieje taka potrzeba.

Na pierwszym w bieżącym roku plenarnym posiedzeniu Prezydium ZG dokonało podsumowania i oceniło pracę za okres od 8 grudnia ubiegłego roku do dnia dzisiejszego. W tym czasie odbyło się 9 protokołowanych spotkań roboczych. Na podstawie tych protokołów, Prezydium na plenarnym posiedzeniu podjęło uchwałę Nr 25/Pr zatwierdzającą wszystkie decyzje podjęte w okresie między posiedzeniami plenarnymi. Teksty uchwał - na dalszych stronach BI.

Prezes ZG PZF złożył informację o rozmowach przeprowadzonych w sekretariacie OK FJN podczas których zapoznano Związek z programem działania FJN w Roku Inwalidów i Osób Niepełnosprawnych. Zebrani zgodnie uznali, że nasz Związek powinien aktywnie włączyć się do programu FJN. Postanowiono wystąpić do Plenum ZG z projektem stosownej uchwały i propozycjami przedsięwzięć dla całego Związku.

Przedmiotem stałego zainteresowania Prezydium jest ilościowy rozwój szeregów PZF. Sekretarz ZG przedstawił dynamikę rozwoju stwierdzając m.in., że w latach 1977-1980 pozyskaliśmy 36.028 członków dorosłych, co daje 29 % przyrostu w stosunku do ilości zarejestrowanej na początku kadencji. Przyrost członków młodzieżowych w tym samym okresie wynosi 4.447 osób. tj. 13,9 %. Prezydium uznało za konieczne podtrzymanie tej tendencji wzrostowej naszych szeregów i podjęcia dalszych działań w tym zakresie. Omawiając to zagadnienie sekretarz ZG poinformował, że interesowano się działalnością usługową redakcji radiowego serwisu informacyjnego, która opracowuje audycje słowno-muzyczne dla radiowców zakładowych i domów kultury. Istnieje możliwość wykorzystania, stosunkowo niskim kosztem, również tej formy popularyzacji filatelistyki. Prezydium zaleciło Komisji Propagandowej ZG pełniejsze rozpoznanie możliwości współpracy ze wspomnianą redakcją oraz przedłożenie Prezydium w możliwie krótkim czasie propozycji dotyczących tego zagadnienia.

W sprawach dotyczących gospodarki finansowej informację złożył skarbnik ZG kol. R.Szymanowski. Zwrócił uwagę na wzrost zasobów finansowych w Okręgach. Łączy się to jego zdaniem z rozsądną i oszczędną gospodarką, zwiększeniem udziału pracy społecznej, a także z podwyższeniem składki członkowskiej. Sytuacja wydawać się więc może korzystna, ale należy pamiętać, że maleje siła nabywcza pieniądza i w tym kontekście rozważając problemy finansowe, ponosimy pewne straty.

W dalszym ciągu wystąpienia skarbnik ZG złożył relację z przebiegu narady skarbników Okręgów PZF, na której omówiono m.in. takie zagadnienia, jak stan finansowy Związku i Zarządu Głównego, podział składki członkowskiej, stan zatrudnienia, zasady gospodarowania bezosobowym funduszem płac i inne problemy działalności finansowej.

W dyskusji nad informacją skarbnika ZG poruszano szczególnie problem zagospodarowania nadwyżek w sposób najbardziej korzystny i oszczędny. Nie może to być jednak oszczędność dla samej oszczędności. Członkowie Związku powinni odczuwać poprawę sytuacji finansowej. Dyskutując nad racjonalnym zagospodarowaniem nadwyżek finansowych należy pamiętać, że zmniejszają się możliwości finansowania działalności z innych źródeł. Okręgi, a także Zarząd Główny mają wiele potrzeb w zakresie podstawowego wyposażenia lokali, nabycia sprzętu wystawowego itp., zaspokojenie których nie zawsze jest możliwe właśnie obecnie, gdy mamy na to środki. Należy ustalić, czy jest możliwe założenie przez PZF rachunku oprocentowanego, co pozwoliłoby na częściowe złagodzenie skutków inflacji.

W wyniku dyskusji zobowiązano skarbnika ZG do przygotowania projektu nowelizacji uchwały Plenum ZG o podziale składek członkowskich oraz do przeprowadzenia wstępnych rozmów w instytucjach finansowych odnośnie możliwości prowadzenia przez Związek kont oprocentowanych, na których byłyby gromadzone środki finansowe uzyskiwane ze składek członkowskich.

W końcowej części obrad przewodniczący Głównego Sądu Koleżeńskiego kol. Jan Zaborowski poinformował o postanowieniu GKS, mocą którego wykluczono z szeregów PZF Eugeniusza Kusia, byłego przewodniczącego Zarządu Koła PZF Nr 146 przy Zakładach Lamp Elektrycznych im. R.Luksemburg w Warszawie. Postanowienie GSK zapadło w I-ej instancji i do czasu uprawomocnienia się orzeczenia,

ob. Eugeniusz Kuś jest zawieszony w prawach członka.

Kolejne posiedzenie Prezydium odbyło się 14 marca 1981 r. Omówiono na nim przede wszystkim stan zaawansowania prac przygotowawczych do II Krajowej Narady Przewodniczących Kół PZF oraz projekty dokumentów, które zostaną przedłożone na obrady Plenum ZG PZF, a m.in. projekt uchwały o udziale PZF w Międzynarodowym Roku Inwalidów, projekt częściowej zmiany uchwały Nr 32/Pl o podziale składek członkowskich, projekt poprawek do Regulaminu Ekspertów Filatelistycznych PZF oraz projekt Regulaminu Obrad XIII Zjazdu PZF.

Prezydium przyjęło także do wiadomości powołanie w Okręgu PZF w Warszawie Koła PZF przy Zakładzie Pracy Chronionej Warszawskiej Spółdzielni Inwalidów w Konstancinie oraz zwolnieniu członków tego Koła od uiszczania składek członkowskich. Prezydium postanowiło wystąpić do Plenum ZG o objęcie Koła patronatem ZG.

Przyjęto również do wiadomości informację kolegów M. Andruszyczyna i R. Rzepko o tym, że nie zamierzają oni kandydować do żadnych władz w następnej kadencji ZG.

Na zakończenie obrad podjęto uchwałę Nr 26/Pr, której treść podajemy na dalszych stronach Biuletynu.

/R/

XIII PLENUM ZARZADU GŁÓWNEGO PZF

w dniu 15 marca 1981 r.

Gospodarzami obrad Plenum ZG PZF w dniu 15 marca 1981 r. byli działacze Okręgu PZF w Gdańsku. Obrady odbywały się w Domu Filatelisty im. Obrońców Poczty Gdańskiej.

Otwierając obrady prezes ZG złożył gratulacje działaczom Okręgu, którzy dzięki wytrwałości i dużemu zaangażowaniu są obecnie gospodarzami własnego lokalu. Podkreślił, że wybudowanie Domu Filatelisty w Gdańsku jest przykładem zgodnego współdziałania wszystkich Okręgów PZF, a także przykładem społecznie użytecznej działalności naszego Związku, która doprowadziła do odrestaurowania nie tylko trzech zabytkowych obiektów w Gdańsku i jednego w Krakowie, ale czynnie też uczestniczy w pomnażaniu funduszy na inne cele społeczno-kulturalne, jak np. odbudowa Zamku Królewskiego w Warszawie, budowa Centrum Zdrowia Dziecka, restauracja zabytków Krakowa. Taka działalność i konsekwentna realizacja wyznaczonych celów daje wszystkim niekłamane satysfakcje. Wyraz tego znaleźliśmy m.in. w jubileuszowym roku 30-lecia PZF, kiedy to we wszystkich Okręgach organizowano liczne interesujące imprezy i spotkania, a których ukoronowaniem było uroczyste posiedzenie Plenum ZG. Podkreślić też wypada, że mimo zwiększonych w tym roku zadań, koszty ich realizacji nie odbiegały znacząco od kosztów ponoszonych w innych latach, co nie jest bez znaczenia przy osiągniętych efektach i jednoczesnej wyższej cen surowców i usług. Fakty te znajdują potwierdzenie w dokumentacji, jak i w stwierdzeniach GKR. Wyniki takie były możliwe jedynie przy pełnym zaangażowaniu społecznym całego aktywu naszego Związku, w tym również aktywu skupionego bezpośrednio przy Zarządzie Głównym. Tym większe zdumienie budzić musi fakt, że mimo wielu niezaprzeczalnych osiągnięć organizacyjnych i propagandowych są jednak grupy osób, wprawdzie nieliczne, które podważają wytknięte cele działania, negują wszelkie dokonania, w sposób niewybredny atakują działa-

czy, dążąc do ich dyskredytacji. Prezydium ZG ma pełne rozpoznanie co do środowiska, z którego się te osoby wywodzą, jak też i celów, do których zmierzają. Głównym z tych celów jest zepchnięcie Związku z drogi ideowego zaangażowania społeczno-kulturalnego i osłabienie osiągniętych pozycji w ruchu organizacji społecznych.

Okres dzielący nas od ostatniego Plenum ZG, Prezydium poświęciło na analizę realizacji zadań wynikających z uchwał Zjazdu PZF, a także z uchwał Plenum ZG. Dokonano też bieżącej oceny zjawisk i przemian w życiu społecznym kraju i wyciągnięto wnioski dla naszego Związku. Rezultaty prac Prezydium mogły być większe, ale znaczną część czasu członkowie Prezydium musieli poświęcić na składanie ustnych i pisemnych wyjaśnień wobec różnych kontroli i dziennikarzy odwiedzających Zarząd Główny w wyniku działań grupy osób, o których już była mowa wyżej.

Zarówno sprawy bieżące, jak i sprawy związane z przygotowaniem do Zjazdu PZF nie usuwały z pola widzenia Prezydium i Plenum ZG wielu innych problemów, które mają lub mogą mieć kluczowe znaczenie dla dalszej działalności i rozwoju Związku. Jednym z takich problemów, którego rozwiązanie może w sposób zdecydowany wpłynąć na warunki działalności organizacji społecznej jest ustawa o stowarzyszeniach społeczno-kulturalnych w Polsce. Zarząd Główny uznał za stosowne wystąpienie do odpowiednich władz państwowych z wnioskiem o nowelizację ustawy z 1934 roku zgodnie z duchem przemian społeczno-kulturalnych w Polsce Ludowej, a zwłaszcza w zakresie samorządności organizacji społecznych. Tekst uchwały Plenum w tej sprawie noszącej Nr 63/Pl, został opublikowany na łamach "Filatelisty".

Kolejna uchwała Plenum ZG dotyczy udziału PZF w Międzynarodowym Roku Inwalidów. Upoważnienie do jej podjęcia wynika nie tylko z uchwały ONZ w tej sprawie i wprowadzenia jej do programu działalności FJN, ale przede wszystkim z pełnej świadomości, że w naszej działalności powinniśmy wyjść naprzeciw ludziom dotkniętym kalectwem i ułatwić im asymilację w naszej filatelistycznej społeczności. Konieczne jest tu przypomnienie i powołanie się na bogate już doświadczenie w tej dziedzinie, sięgające początku lat sześćdziesiątych, a więc znacznie wcześniej niż problem pomocy ludziom niepełnosprawnym został podniesiony przez organizacje międzynarodowe. Uprzedzając niejako uchwałę Plenum, Zarząd Okręgu PZF w Warszawie powołał z inicjatywy ZG, Koło PZF przy Spółdzielni Inwalidów, zwalniając jego członków od opłacania składek. Zarząd Główny PZF objął patronat nad tym Kołem. Pełny tekst uchwały podajemy na dalszych stronach Biuletynu.

Plenum ZG rozpatrzyło wniosek Okręgu PZF w Toruniu, pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wystaw ZG, powierzenia mu organizacji w 1983 roku XIV Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej "Toruń 83". Należy przypomnieć, że przed 50 laty odbyła się w Toruniu II Wszechpolska Wystawa Filatelistyczna. Będzie to więc okazja nawiązania do tradycji, a ponadto wystawa "Toruń 83" wejdzie do programu obchodów jubileuszowych 700-lecia nadania Toruniowi praw miejskich. Tekst uchwały podajemy na dalszych stronach Biuletynu.

Obszerną informację na temat stanu gospodarki finansowej złożył skarbnik ZG kol. R. Szymański. Podkreślił, że nastąpiła ogólna poprawa sytuacji finansowej Związku, co jest wynikiem większej regularności wpływu składek, wzrostem liczby członków, daleko posuniętymi oszczędnościami, powiększeniem udziału pracy społecznej,

a także w wyniku podwyższenia składek członkowskich.

Poważny wzrost środków pieniężnych na kontach rozliczeniowych wykazuje też bilans Zarządu Głównego. Dotyczy to również konta dewizowego. Zmniejszyły się należności i zobowiązania oraz zapasy materiałowe w magazynach. Na uwagę zasługuje osiągnięcie wpływów na 101 % przy wydatkach w wysokości 78 % sum planowanych.

Przekroczenia wykazują koszty materiałów szkoleniowych, propagandowych i kancelaryjnych. Nie zrealizowano wydatków przewidzianych na wyposażenie lokalu ZG. Nie wykorzystano też planowanego funduszu dyspozycyjnego, a także funduszu płac. Mimo wykonania wszystkich zadań, zwłaszcza związanych z 30-leciem PZP, nie wykorzystano też planowanego funduszu bezosobowego. W wyniku tego Zarząd Główny zamknął swój bilans na rok 1980 nadwyżką w kwocie 3.016.400,0 złotych.

Podobnie oszczędna gospodarka jest w Okręgach, co znajduje potwierdzenie w bilansie zbiorczym Związku.

Następnie skarbnik ZG omówił preliminarz Zarządu Głównego i preliminarz zbiorczy Związku, którego wysokość kształtuje się w granicach 24.646 tys. złotych.

Wobec nielicznych głosów krytycznych /z terenu Okręgu PZP w Warszawie/ podważających prawo Plenum do podejmowania uchwały w sprawie podwyższenia składki członkowskiej skarbnik ponownie podkreślił, że decyzja Plenum w tej sprawie była konieczna. Dla potwierdzenia swojego stanowiska podał, że przy utrzymaniu składki 5-cio złotowej deficyt Związku w 1980 r. wynosiłby 2.356.000 złotych, a do pokrycia kosztów w roku 1981 brakowałoby już 5.909.000 złotych.

Z kolei przewodniczący GKR kol. Z. Zieliński omówił wyniki badań sprawozdania finansowego ZG za 1980 r. Stwierdził, że sprawozdanie finansowe ZG PZP za rok 1980 zostało sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz ogólnie przyjętymi zwyczajami, w sposób prawidłowy i rzetelny. Biorąc powyższe pod uwagę GKR wnosi o przyjęcie i zatwierdzenie sprawozdania.

Ponadto przewodniczący GKR poinformował o przeprowadzeniu kontroli rozdziału otrzymanych z Ministerstwa łączności tzw. czarnodruków i nowodruków. Stwierdził, że wobec panującej wokół tych wydawnictw atmosfery podejrzenia i sensacji jest wskazane, mimo że nie ujawniono żadnych nieprawidłowości, aby w przyszłości dla rozdziału tych walorów powoływać doraźnie specjalną komisję. Po wysłuchaniu opinii przewodniczącego GKR, Plenum ZG PZP jednomyślnie podjęło uchwałę Nr 65/Pl zatwierdzającą sprawozdanie finansowe za rok 1980 i założenia do preliminarza na 1982 r.

Gorącą dyskusję przy różnych okazjach wywołuje podział składek, szczególnie między Okręgiem i Kołem. Sprawa udziału Koła w korzystaniu ze składek jest istotna dla jego działalności, szczególnie obecnie, kiedy nie do końca wyjaśnione są możliwości korzystania z pomocy materiałowej ZZ i funduszy zakładowych. Zarząd Główny podjął w związku z tym uchwałę wprowadzającą zmianę do uchwały Nr 32/Pl z lipca 1979 r. Uchwała ta stwierdza, że .. pozostała część składki pozostaje w Okręgu z tym, że każde Koło PZP musi mieć zagwarantowane minimum dwa złote od miesięcznej składki każdego członka Koła na własne potrzeby. Sposób rozliczania wydatków Kół ustala Zarząd Okręgów w taki sposób, aby było to zgodne z instrukcją finansową. Tekst uchwały podajemy na dalszych stronach Biuletynu.

W dalszej części obrad prezes ZG kol. H. Białek przypomniał, że na poprzednich obradach plenarnych powołano Komisję Zjazdową,

a w tym m.in. zespół d/s Statutu PZF. Zespół ten natychmiast podjął pracę. Dotychczasowe wyniki zreferował kol. J. Zaborowski, który omówił też projekt wstępny Regulaminu Obrad XIII Zjazdu. W długiej dyskusji uczestnicy obrad zgłosili wiele uwag, propozycji i zastrzeżeń.

Na zakończenie dyskusji ponownie zabrał głos kol. H. Białek, który stwierdził, że wyrażane są opinie i tendencje nie tylko na Plenum ale także w różnych środowiskach filatelistów, za ograniczeniem czasu pełnienia funkcji z wyboru oraz że funkcję społeczną może pełnić tylko członek PZF, który uzyskał mandat w macierzystym Kole. Są i inne opinie, część z których jest uzasadniona, inne zaś oparte na sloganach, a nieraz wręcz na demagogii. Jedno jest niewątpliwe, że wszelkie decyzje powinny być podejmowane z rozważą, a do władz każdego szczebla powinni wejść działacze oddani i wypróbowani w pracy społecznej. Tego wymaga dobro naszego Związku.

W końcowej części obrad głos zabrał sekretarz ZG kol. R. Rzepko, który przedstawił kilka spraw będących w toku załatwiania. Omówił dotychczasowe wyniki dyskusji nad sprawą połączenia mutacji biuletynu "Filatelista-Tematyk" w jedno czasopismo pod tym samym tytułem. Otrzymano dotychczas 14 odpowiedzi /brak z Okręgów: Gorzów, Bydgoszcz, Kalisz, Lublin, Łódź, Opole, Rzeszów, Szczecin/. Zdecydowana większość jest za połączeniem. Tylko 3 Okręgi opowiadają się przeciwko połączeniu.

Plenum upoważniło Prezydium ZG do prowadzenia dalszych badań sondażowych w tej sprawie i przedstawienia ostatecznych wniosków w takim terminie, aby sprawa została zakończona przed XIII Zjazdem. W dalszym ciągu wystąpienia sekretarz ZG poinformował, że przekazany do opinii prezesom Zarządów Okręgów i członkom ZG projekt stanowiska PZF odnośnie kolekcjonowania i eksponowania znaczków Niemiec hitlerowskich i tzw. Guberni Generalnej uzyskał ogólną aprobatę. Tekst stanowiska podajemy na dalszych stronach Biuletynu.

Plenum przyjęło informację do akceptującej wiadomości i zaleciło Okręgom PZF postępowanie zgodnie z tym stanowiskiem.

Tekst stanowiska ZG w tej sprawie przekazuje się zainteresowanym organom administracyjnym.

Sekretarz ZG złożył też informację o rozwoju ilościowym PZF w latach 1977-1980 /stan na 30.12.1980 r./. Analiza wykazuje systematyczny wzrost szeregów członkowskich wyrażających się w cyfrach bezwzględnych przyrostem 36.028 członków w stosunku do roku 1977. Dynamika wzrostu w kolejnych latach wynosi 6,7 % i 29 % w stosunku do okresu porównawczego. Jest godne podkreślenia, że trend taki występuje we wszystkich Okręgach PZF. Notujemy również przyrost członków młodzieżowych, chociaż nie jest on tak imponujący jak dorosłych i wynosi 5.447 osób.

/R/

UCHWAŁY I DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

z 1 marca 1981 r.

Uchwała Nr 25/Pr z dnia 1 marca 1981 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje podjęte w okresie od 8.12.1980 r. do 28.02.1981 r.

Uchwała obejmuje następujące decyzje:

1. Powołanie z dniem 1 stycznia 1981 r. samodzielnego Okręgu PZF na terenie woj. zielonogórskiego, jako wykonanie uchwały Plenum ZG PZF z dnia 21 września 1980 r.
2. Rozpatrzenie propozycji Okręgu PZF we Wrocławiu o zlikwidowanie Centralnej Biblioteki Filatelistycznej pod warunkiem rozliczenia przez Okręg dotychczasowych kosztów poniesionych przez ZG oraz po sporządzeniu inwentaryzacji źródeł pochodzenia zasobów CBF.
3. Nie przyjęcie rezygnacji R. Rzepko z funkcji sekretarza ZG PZF.
4. Rekomendowanie na Plenum ZG kol. F. Burę na przewodniczącego Komisji Aerofilatelistyki i kol. St. Żółkiewskiego na przewodniczącego Komisji Całostek.
5. Powołanie kol. Z. Cieślińskiego, M. Andruszyczyna i T. Witkowskiego do jury dla rostrzygnięcia konkursu filatelistycznego w prasie, radio i telewizji.
6. Rekomendowanie kol. J. Tokara do jury wystawy "Militaria 81" w Berlinie oraz kol. J. Ryblewskiego do jury wystawy "Socphilex 81" w Bratysławie.
7. Akceptowanie propozycji komisarzy wystawy "Wipa 81" o wysłanie na tę wystawę 7 zbiorów.
8. Wysłanie zbiorów na wystawę "Luraba 81" w Szwajcarii frachtem lotniczym w związku z rezygnacją wyjazdu na wystawę jej komisarzy kol. R. Rzepko.
9. Upoważnienie komisarzy wystawy "Wipa 81" kol. S. Falkowskiego do przeprowadzenia rozmów w Ministerstwie Łączności i PLL "LOT" w sprawie zorganizowania specjalnego przewozu poczty do Wiednia w okresie trwania wystawy "Wipa 81".
10. Wydanie zezwolenia dla Okręgu PZF w Poznaniu na organizację lotów specjalnych Poznań-Warszawa i odwrotnie oraz Poznań-Gdańsk z okazji 60 rocznicy pierwszych połączeń lotniczych w Polsce.
11. Poparcie w Ministerstwie Łączności wniosku Okręgu PZF w Krakowie o zorganizowanie przewozu poczty z okazji uruchomienia połączenia lotniczego Kraków-Watykan.
12. Akceptowanie propozycji Komisji Młodzieżowej ZG i upoważnienie jej przedstawicieli do rozmów w sprawie realizacji odcinka filmu "Bolek i Lolek" z tematyką filatelistyczną, przy orientacyjnym koszcie 500 tys. złotych.
13. Uregulowanie za pośrednictwem MŁ składki członkowskiej FIP w wysokości 300 fr. szwajcarskich.

14. Spisanie jako straty ZG sumy 2.537 zł 10 gr z tytułu ujawnionych w czasie inwentaryzacji niedoborów.
15. Przyznanie dotacji:
 - na koszty organizacji finału olimpiady filatelistycznej w Białymstoku - sumy 360.000 zł,
 - na częściowe pokrycie kosztów wystawy "Polska-ZSRR" w Warszawie sumy 130.000 zł. Koszty pobytu delegacji ZSRR pokryje ZG przez odpowiednie zwiększenie dotacji,
 - na organizację krajowej wystawy młodzieżowej w Łodzi sumy 50.000 zł,
 - na organizację wystawy "60 rocznica III Powstania "Śląskiego" w Opolu sumy 97.000 zł.

DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

z 1 marca 1981 r.

1. W związku ze śmiercią kol. Henryka Chmielewskiego, przedstawiciela PZF w Komisji Historii Poczty FIP, na przedstawiciela PZF w tej Komisji rekomendować kol. Władysława Michałowskiego ze Szczecina. Ponadto Prezydium wyraziło zgodę na dokooptowanie kol. Michałowskiego do Komisji Historyczno-Badawczej ZG.
2. Po dyskusji, przyjęto przedłożony przez kol. F. Burę plan działalności Komisji Aerofilatelistyki, uwzględniający ogólny rozwój tej dziedziny kolekcjonerstwa. Akceptowano kandydatów do Komisji w osobach: kol. Wiesław Górski i Jacek Kosmala. Decyzja Prezydium w tej sprawie uprawomocni się pod warunkiem, że przyjęta zostanie przez Plenum rekomendacja kol. F. Bury na przewodniczącego Komisji Aerofilatelistyki.
3. Prezydium w pełnym składzie zatwierdziło decyzję podjętą na posiedzeniu roboczym w dniu 14 stycznia br. o powołaniu w skład Komisji Filatelistyki Tradycyjnej kolegów: M. Czernika, Wł. Farbotko, P. Kamańczyka, Cz. Malingiewicza, S. Sadowskiego i J. Tokara - wszyscy z Okręgu PZF w Łodzi.
4. Zgodnie z sugestią Muzeum Poczty i Telekomunikacji, Prezydium ZG rekomenduje do współpracy w Radzie Muzealnej kol. Bronisława Brzozowskiego z Okręgu PZF w Wałbrzychu.
5. Prezydium, pozytywnie ustosunkowując się do uzasadnionego wniosku Zarządu Koła PZF "Polonia", postanawia doraźnie rozszerzyć skład Zarządu Koła przez dokooptowanie 3 osób i przyjmując, że Zarząd Koła działać będzie w następującym składzie: Ryszard Rzepko - przewodniczący, Jerzy Kozłowski - wiceprzewodniczący, Władysław Kraska - sekretarz, Stanisław Melion - skarbnik, Józef Kossowski i Leszek Stępień - członkowie. Jednocześnie Prezydium zaleca Zarządowi Koła pilną rewizję dotychczasowego regulaminu Koła i przedłożenie projektu jego aktualizacji pod kątem obecnych warunków pracy Koła.
6. Zarząd Okręgu PZF we Wrocławiu zgłosił uwagi do "systemu wyróżnień honorowych w PZF", a przede wszystkim o ustanowienie, że tytuł Członka Honorowego Okręgu PZF ma prawo przyznawać Zarząd Okręgu. Prezydium ZG, po przeanalizowaniu propozycji, opierając się na opinii kol. Z. Cieślakowskiego uznało, że przyjęcie propozycji Okręgu obniżyłoby rangę wyróżnienia, do czego nie powinno się zmierzać. W związku z powyższym postanowio-

no nie przyjmować propozycji Okręgu PZF we Wrocławiu, a ponadto przekazać "System wyróżnień" do Komisji Organizacyjnej do skorygowania zauważonych błędów redakcyjnych.

7. W związku ze zbliżającymi się zebraniem sprawozdawczo-wyborczymi w Okręgach, Prezydium postanowiło dokonać rozdziału posiadanych rezerw tzw. czarnodruków: 790 szt. - "Rubens", 430 szt. "60 lat PKOl" 500 szt. - "Mundial 78". Akceptowano przedłożony przez skarbnika ZG rozdziałnik na ww. wydawnictwa.
8. Prezydium przyjęło do akceptującej wiadomości przedłożony przez Komisję Wystaw ZG podział zezwoleń na datowniki z limitu Ministerstwa Łączności. Jednocześnie zlecono Komisji korygowanie podziału datowników stosownie do zmian w planie wystaw i imprez.

UCHWAŁY PREZYDIUM ZG PZF

z 14 marca 1981 r.

Uchwała Nr 26/Pr zatwierdzająca podjęte decyzje w okresie od 2 do 14 marca 1981 r.

Uchwała obejmuje m.in.:

1. Ufundowanie 10 nagród po 500 zł na konkurs "Najładniejszy znaczek polski roku 1980" opublikowany na łamach "Filatelisty".
2. Wyasygnowanie sumy 20.000 zł na nagrody dla zespołu redakcyjnego "Filatelisty" i pracowników Zakładów Graficznych z okazji ukazania się 600 numeru tego czasopisma.
3. Przyjęcie podstawowych dokumentów dla organizacji wystaw i przyznanie dotacji:
 - wystawa "PRL-CSRS" w Wałbrzychu. Dotacja 130.000 zł,
 - wystawa "Ochrona środowiska" we Wrocławiu. Dotacja 80 tys. zł.
4. Ufundowanie nagrody Prezydium ZG w wysokości 2.000 zł na wystawę młodzieżową w Lublinie oraz przyznanie datownika na tę wystawę z limitu ZG, co wpływa na zmniejszenie kosztów wystawy.
5. Przekazywanie nieodpłatnie dla Instytutu Polskiego w Paryżu, w ramach propagandy polskiej filatelistyki, czasopism: "Filatelista", biuletyn "Filatelista-Tematyk" oraz Biuletyn Historyczno-Badawczy PZF i katalog znaczków polskich.
6. Pokrycie kosztów podróży koleją kol. Stefana Falkowskiego do Wiednia w celu przewiezienia zbiorów na wystawę "Wipa 81".
7. Postanowienia odnośnie wystawy "Euromax" w Krakowie:
 - opłata wystawcy polskiego za 1 ramę - 35 zł,
 - wystąpienie do Komisji Maksymafilii FIP o objęcie patronatu nad wystawą,
 - dokooptowanie do komitetu organizacyjnego wystawy kol. Jana Zaborowskiego,
 - ekspozycję po 10 zbiorów polskich i węgierskich oraz po 3 zbiory innych krajów socjalistycznych.
8. Rekomendowanie kol. Jana Bąkowskiego jako przedstawiciela PZF w Komisji Maksymafilii FIP.
9. Nie popieranie zgłoszenia literatury kol. M. Lipińskiego z Poznania na wystawę "Wipa 81" i powiadomienie o tym komitetu organizacyjnego.

10. Zlecenie opracowania opinii szeregów prac autorskich złożonych w ZG PZF:
 - Z.Cieślakowskiemu - "Pocztą polowa LWP" autora L.Tetera,
 - R.Rzepko - "Dzień Znaczką w Polsce" autora Wł.Kraski.
11. Powołanie jury konkursu na prasową publicystykę filatelistyczną w 1980 r. w składzie: kol. St.Żółkowski - przewodniczący, koledzy: Wł.Farbotko, Wł.Aleksiewicz, Zb.Piekut i Wincenty Piątek - członkowie. Z ramienia ZG z głosem doradczym - kol.Z.Cieślakowski.

UCHWAŁY PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

z 15 marca 1981 r.

Uchwała Nr 62/Pl w sprawie udziału PZF w Międzynarodowym Roku Inwalidów i Osób Niepełnosprawnych.

Uchwałą Sesji Ogólnej ONZ w 1976 r. - rok 1981 uznany został Międzynarodowym Rokiem Inwalidów i Osób Niepełnosprawnych pod hasłem "Pełne uczestnictwo i równość".

Problemy ludzi niepełnosprawnych w ostatnich dziesięcioleciach stały się sprawą niezmiernie złożoną i trudną. Co dziesiąty mieszkaniec naszego globu dotknięty jest kalectwem i ten stan wyznacza cele i założenia programu działań zmierzających do tworzenia warunków by 450 milionów ludzi niepełnosprawnych na świecie mogło w pełni uczestniczyć w społecznym i gospodarczym życiu swoich krajów i narodów.

Ogólnopolski Komitet FJN w styczniu br. powołał Polski Komitet Obchodów Międzynarodowego Roku Inwalidów i Osób Niepełnosprawnych, któremu przewodniczy prof.Jan Szczepański.

Zarząd Główny PZF wraz z wszystkimi ogniwami naszego Związku pragnie także aktywnie włączyć się do realizacji tego humanistycznego programu.

Nasza dotychczasowa działalność, a szczególnie ponad 20-letnia współpraca filatelistów z Ośrodkiem Rehabilitacji Dzieci w Konstancinie, współpraca z sanatorium dla dzieci w Rabce oraz w wielu innych zakładach rehabilitacji młodzieży i dorosłych sprawia, iż wypracowane zostały skuteczne i uznane metody wykorzystania filatelistyki szczególnie w rehabilitacji dzieci kalekich. Filatelistyka jest już - a winna być w znacznie szerszym zakresie - wykorzystana dla organizacji czasu wolnego inwalidów i ludzi niepełnosprawnych.

Jesteśmy zdania, że wypracowane przez nasz Związek metody należy upowszechnić i zwiększać ich zasięg. W związku z tym Zarząd Główny PZF postanawia:

1. Zobowiązać Zarządy Okręgów PZF do opracowania i przyjęcia programów działania w roku 1981 zmierzających do aktywnego włączenia wszystkich ogniw PZF do realizacji celów i zadań przyjętych przez Polski Komitet Obchodów Międzynarodowego Roku Inwalidów i Osób Niepełnosprawnych.
2. W programach Okręgów PZF zaleca się szczegółowo uwzględnić działania w środowiskach młodzieżowych, a także uwzględnić pomoc dla Komisji Młodzieżowej ZG w realizacji jej programu.
3. Dołożyć maksymalnych starań by powstały Koła PZF we wszystkich ośrodkach rehabilitacji oraz w możliwie największej ilości.

ści zakładów zgrupowanych w Centralnym Związku Spółdzielni Inwalidów. Ogniwa PZF w ośrodkach rehabilitacji oraz w spółdzielniach inwalidów otoczyć szczególną opieką i okazać pomoc organizacyjną.

4. Zorganizować w 1981 r. krajowe spotkanie aktywu dla podsumowania dorobku Związku w tym zakresie. Materiały merytoryczne i wnioski ze spotkania przekazać do wiadomości Ministerstwu Zdrowia, Centralnemu Związkowi Spółdzielni Inwalidów oraz Komitetowi Rehabilitacji i Readaptacji Człowieka PAN.
5. Zarząd Główny zobowiązuje Prezydium do przedstawienia sprawozdania z realizacji powyższej uchwały w drugim kwartale 1982 roku.

Gdańsk, 15 marca 1981 roku.

ZARZĄD GŁÓWNY PZF

Plenum Zarządu Głównego PZF z uznaniem przyjmuje inicjatywę Zarządu Okręgu PZF w Warszawie powołania Koła PZF przy Zakładzie Pracy Chronionej w Konstancinie i zwolnienia członków tego Koła z obowiązku opłaty składek członkowskich, dając wyraz tą decyzją włączenia się do programu FJN.

Uchwała Nr 63/Pl w sprawie wystąpienia do Rady Państwa i właściwych ministrów o zmianę obowiązującego prawa o stowarzyszeniach.

Pełny tekst uchwały został opublikowany na łamach "Filatelisty" w 1981 roku.

Uchwała Nr 64/Pl o zorganizowaniu w 1983 roku XIV Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej w Toruniu.

Plenum Zarządu Głównego, powierzając organizację wystawy działaczom Okręgu PZF w Toruniu, wyraża nie tylko zaufanie i pewność, że wystawa, dzięki doświadczonemu aktywowi, stanie się dużym wydarzeniem w życiu polskiej filatelistyki, ale pragnie też nawiązać do tradycji filatelistów toruńskich. W Toruniu bowiem przed 50-latami, w roku 1933 odbyła się II Wszechpolska Wystawa Filatelistyczna w ramach obchodów 700-lecia Torunia. Był Toruń również i w latach późniejszych miejscem wielu ważkich dla ruchu filatelistycznego w Polsce wydarzeń.

Wystawa w Toruniu wejdzie do programu obchodów 750-lecia miasta.

Plenum ZG przyjmuje do wiadomości wstępny preliminarz kosztów wystawy, zamykający się sumą około 2 mln zł, ale bierze też pod uwagę ruch cen i dlatego zobowiązuje Zarząd Okręgu PZF w Toruniu do przedłożenia drugiej wersji preliminarza w terminie późniejszym, uzgodnionym ze skarbnikiem ZG i Komisją Wystaw ZG.

Plenum zobowiązuje też Zarząd Okręgu w Toruniu do przedłożenia w trybie pilnym propozycji składu osobowego Komitetu Organizacyjnego i szczegółowych założeń wystawy.

Uchwała Nr 65/Pl o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego Zarządu Głównego PZF za rok 1980 i założeń do preliminarza na 1981 r.

Uchwała Nr 66/Pl o nowelizacji uchwały Nr 32/Pl w części dotyczącej podziału składki członkowskiej.

Do czasu uregulowania sprawy podziału składki członkowskiej pomiędzy Zarząd Główny, Zarząd Okręgu i Koło przez Walny Zjazd,

podział tej składki odbywa się na podstawie uchwały Nr 32/Pl z dnia 1 lipca 1979 r. Zmiana w pkt. b ust.2 otrzymuje następujące brzmienie: "Po 2 zł miesięcznie od każdego członka, w tym także rencistów, emerytów i żołnierzy służby zasadniczej jest przekazywane do ZG PZF. Pozostała część składki zostaje w Okręgu na działalność z tym, że każde Koło może mieć zagwarantowane 2 zł na działalność filatelistyczną w oparciu o złożony preliminarz. Sposób rozliczania z ZG pozostaje bez zmian, tzn. należność na rok następny zostaje ustalona ryczałtem od stanu członków na koniec czerwca każdego roku. Sposoby realizowania wydatków Kół ustala Zarządy Okręgów we własnym zakresie w taki sposób, aby były zgodne z instrukcją finansową".

Uchwała Nr 67/Pl o wprowadzeniu poprawek do Regulaminu Ekspertów PZF.

Plenum ZG PZF w uzupełnieniu Regulaminu Ekspertów PZF wprowadza zmianę treści pkt.2 § 5 do następującego brzmienia:

2. Od decyzji Prezydium ZG PZF o nadaniu uprawnień eksperta lub oddaleniu wniosku o nadanie takich uprawnień, przysługuje zainteresowanemu Zarządowi Okręgu prawo odwołania się do Plenum Zarządu Głównego.

oraz dodanie pkt 3 w § 5 o treści:

3. Decyzja Plenum ZG PZF jest ostateczna, a wniosek o nadanie uprawnień eksperta danemu kandydatowi zainteresowany Zarząd Okręgu może ponowić nie wcześniej niż po roku.

Uchwała Nr 68/Pl o obsadzeniu funkcji przewodniczących Komisji Całostek i Aerofilatelistyki.

Plenum ZG PZF, po zapoznaniu się z uzasadnionymi propozycjami Prezydium, postanowiło:

- w głosowaniu jawnym jednomyślnie powierzyć kol.St.Żółkiewskiemu z Warszawy funkcję przewodniczącego Komisji Całostek,
- w głosowaniu jawnym 11 głosami za, przy 3 przeciwnych i 7 wstrzymujących się powierzyć kol.F.Burze funkcję przewodniczącego Komisji Aerofilatelistyki.

Uchwała Nr 69/Pl o nadaniu brązowej odznaki "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki".

Na wniosek działaczy Okręgu PZF w Gdańsku, poparty przez Prezydium ZG, Plenum ZG PZF nadało brązową odznakę "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki" kol. Władysławowi Cudowskiemu, wieloletniemu działaczowi Okręgu PZF w Gdańsku, współinicjatorowi idei budowy Domu Filatelisty w Gdańsku i współorganizatorowi jego budowy.

STANOWISKO POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW
W ODNIESIENIU DO KOLEKCJONOWANIA ZNACZKÓW
NIEMIEC HITLEROWSKICH I TZW. GUBERNI GENERALNEJ
ORAZ EKSPONOWANIA ZBIORÓW TYCH
ZNACZKÓW NA WYSTAWACH

Wśród różnych zagadnień występujących w polskiej filatelistyce istnieje również problem ustosunkowania się do materiału pocztowego Niemiec hitlerowskich, w tym szczególnie tzw. Guberni Generalnej. Problem ten przybiera na ostrość, kiedy właściciel materiału wykorzystuje go w zbiorze ekspozycyjnym z zamiarem publicznej prezentacji na wystawie.

Ponieważ filateliści indywidualni, a także organizatorzy wystaw zwracają się do Zarządu Głównego o rozważenie ich wątpliwości, Prezydium ZG PZF uznaje za słuszne zajęcie w tej sprawie stanowiska.

Przedmiotem kolekcjonerstwa filatelistycznego są i mogą być wszelkie materiały bez względu na emitenta, okres emisji oraz treść tekstową i graficzną. Stwierdzenie to wynika z faktu, że każde kolekcjonerstwo rodzi się z wyboru i jest oparte na indywidualnych zainteresowaniach.

Wychodząc z powyższego założenia nie wolno odbierać nikomu prawa do zbierania znaków, o których mowa na wstępie. Trzeba też jednak stwierdzić, że Polski Związek Filatelistów nie jest zainteresowany w ich popularyzowaniu, ani też nie zachęca i nie będzie zachęcał do zbierania i opracowywania w formie zbiorów przeznaczonych do ekspozycji publicznej.

Taka wykładnia stosunku PZF do znaków pocztowych okresu Niemiec hitlerowskich i tzw. Guberni Generalnej jest wykładnią ogólną, dotyczącą zbiorów kompletowanych w sposób klasyczny, czyli generalnych, specjalizowanych, badawczych i tp.

Mogą być jednak przypadki, w których wykorzystanie w zbiorze omawianych znaków będzie możliwe, a nawet wskazane. Jakże to mogą być przypadki? Przed wyjaśnieniem tego niezbędne jest ustalenie rodzajów zbiorów. Dla uproszczenia przyjmuje się podział na zbiory:

1. Klasyczne, w tym generalne, katalogowe, specjalizowane, badawcze, obejmujące znaki pocztowe jednego kraju.
2. Historia poczty, czyli dotyczące funkcjonowania poczty i jej struktury organizacyjnej oraz urządzeń w różnych okresach historycznych. W tej kategorii znajdują się również zbiory poczt polowych, obozów koncentracyjnych, obozów jenieckich, cenzur wojskowych i tp.
3. Tematyczne oraz motywowe.

Jeszcze raz podkreśla się, że jest to podział uproszczony, nie odpowiadający podziałowi stosowanemu w wystawiennictwie, ale obejmuje wszystkie rodzaje zbiorów i jest wystarczający dla wyjaśnienia problemu.

Kiedy więc mogą, a kiedy nie powinny być prezentowane na wystawie znaki pocztowe Niemiec hitlerowskich i tzw. Guberni Generalnej:

- Odnosnie zbiorów z grupy klasycznych powinna być przez polskich filatelistów przyjęta zasada nie eksponowania zbiorów obejmujących okres hitlerowski. Organizatorzy wystaw mają prawo odmówić ekspozycji /a nawet przyjęcia do magazynu wystawy/ takiego zbioru bez względu na argumentację właściciela zbioru.

Tylko w jednym przypadku może być uzasadnione eksponowanie znaczków tzw. Guberni Generalnej. Będzie to miało miejsce, jeżeli prezentowany zbiór obejmuje "Polskę" od roku 1918 do lat po drugiej wojnie światowej. Taki zbiór obejmuje dwa okresy Polski niepodległej: 1918 - 1939 oraz po 1944/45. Wówczas dla wykazania, że w latach 1939/40 - 1944/45 Polska nie była wyłączona z obrotu pocztowego można pokazać najciekawszy fragment G.G., np.: seria przedrukowa. Dla pełnego jednak zilustrowania tego okresu w historii Polski jest niezbędne włączenie do zbioru innych emisji, jak: poczta Armii Krajowej; przedruki lokalne 1944 r. na znaczkach G.G., a nawet emisje rządu łódzkiego i znaczek "Dojdziemy" emitowany na terenie ZSRR, nie wspominając już o dywersyjnym znaczku "Frank". Tak przedstawiony zbiór "Polska" obejmuje okresy przed i powojenny oraz lata wojny, w których Polska była okupowana, a okupant wprowadził swoje znaczki, ale równolegle były też emitowane znaczki przez organizacje polskie, co ma swoją wymowę.

Zwrócić też trzeba uwagę, że okupacyjna część takiego zbioru powinna być poprzedzona kartą informacyjną. Podjęcie takiej formy ekspozycji zbioru "Polska" musi być dogłębnie przemyślane, a wszelkie teksty informacyjne powinny ograniczać się do niezbędnych dla wyjaśnienia charakteru obiektów w zbiorze, wskazania emitenta, okresu wydania.

- Z niniejszymi problemami spotykamy się przy zbiorach z grupy historii poczty. W tym bowiem wypadku mamy do czynienia z dokumentami w postaci listu, na którym znaczek lub inne oznaczenie pocztowe jest tylko ubocznym elementem potwierdzającym czynności związane z obrotem pocztowym i obojętnym dla zbioru, np.: pocztjenieckich, czy obozów koncentracyjnych. Nie ma więc potrzeby zakrywania znaczków kontrowersyjnych lub ich eksponowania, ponieważ nie one stanowią o treści zbioru.

- Najwlecej nieporozumień wywołują zbiory z grupy tematycznych. W tego rodzaju zbiorach jest możliwe, a nawet uzasadnione, wykorzystanie znaków pocztowych Niemiec hitlerowskich i tzw. Guberni Generalnej tylko wówczas, jeżeli zbiór ma przedstawić np.: wynarodowienie Narodu Polskiego lub fałszowanie historii przez okupanta, czego przykładami są m.in. znaczki G.G. serii stare miasta polskie przedstawione jako zabytki architektoniczne kultury niemieckiej lub znaczek z Mikołajem Kopernikiem jako astronomem niemieckim. Teksty opisowe w takim zbiorze powinny być tak redagowane, aby wykazywały sprzeczności między prawdą historyczną, a tym, co przy pomocy znaku pocztowego przekazywał okupant. Tych samych znaków nie powinno się natomiast wykorzystywać w zbiorach poświęconych np.: Wielkim Polakom, polskiej architekturze, polskiej kulturze i tp.

Miedzy zbiorami tematycznymi, tymi pierwszymi i drugim, istnieje zasadnicza różnica, a jednak stanowiąca swego rodzaju pułapkę, w którą często wpadają filateliści, zwłaszcza początkujący. Nie można ilustrować dorobku kulturalnego lub naukowego narodu przy pomocy materiału wydanego przez siły pragnące unicestwić ten

naród.

Z powyższych uwag wnika, że polscy filateliści nie powinni dążyć do ekspozycji zbiorów opartych na znaczkach pocztowych Niemiec hitlerowskich i tzw. Guberni Generalnej. W ekspozycji takich zbiorów, ani w propagowaniu ich kolekcjonowania nie jest zainteresowany Polski Związek Filatelistów.

Warszawa, 14 marca 1981 r.

Prezydium ZG PZF

KOLEDZY ! PISZCIE WSPOMNIENIA

/Apel Zarządu Głównego/

Zorganizowany polski ruch filatelistyczny liczy prawie 100 lat, lecz kolekcjonerstwo znaków i przesyłek pocztowych ma u nas dłuższą tradycję. Czas nieubłaganie wyrwa z naszych szeregów zasłużonych dla polskiej filatelistyki działaczy, a także tych, którzy może bez rozgłosu krzewili jej zasady, pomagali innym w gromadzeniu zbiorów, ułatwiali ukazanie dorobku na wystawach i imprezach filatelistycznych.

W roku 1980 minęło 30 lat od powstania Polskiego Związku Filatelistów, w którym zjednoczyły się działające uprzednio towarzystwa filatelistyczne. W tym czasie z kilkutysięcznej grupy zorganizowanych filatelistów Związek nasz rozrósł się do liczącej blisko 200 000 członków organizacji, zajmującej w ruchu stowarzyszeń i związków liczącą się pozycję.

Niestety, jak to przeważnie bywa w działalności społecznej, niewiele było czasu na dokumentowanie pracy organizacyjnej, przejawów życia Związku, a jeszcze mniej dla ludzi, którzy tę działalność organizowali.

Czas więc najwyższy, aby z dorobku Związku uchwycić to, co chcemy przekazać następnym pokoleniom filatelistów, a więc tym, którzy po nas będą kontynuować i rozwijać polską filatelistykę.

Archiwa Związku nie są bogate. Zawierają głównie suche dane organizacyjne, sprawozdania lub katalogi wystaw i imprez filatelistycznych. W literaturze naszej, dotyczącej głównie merytorycznych zagadnień filatelistyki i rzadziej spraw organizacyjnych, nie znajduje pełnego odbicia nasze życie związkowe, trudności i sukcesy, sprawy, które nas martwiły i cieszyły. Nie znajdziemy w niej także pełnej wiedzy o ludziach, którzy położyli zasługi dla rozwoju polskiej filatelistyki w różnych jej stadiach, formach organizacyjnych i na różnych szczeblach.

Ukazujące się od czasu do czasu wspomnienia o zmarłych działaczach Związku nie wypełniają tej luki.

Zarząd Główny PZF wychodząc z założenia, że należy zachować dla potomności dotychczasowy dorobek polskiego ruchu filatelistycznego postanowił zwrócić się do wszystkich filatelistów, pocztowców, autorów i redaktorów wydawnictw filatelistycznych, kupców, a także rodzin filatelistów i pocztowców o pisanie wspomnień, opisanie epizodów, ciekawszych - zdaniem piszącego - wydarzeń, różnych, nawet drobnych, przyczynków do ruchu filatelistycznego.

Wspomnienia te, o ile możliwości wzbogacone dokumentami, fotografiami, rysunkami, artykułami, wycinkami prasowymi i tp., stanowiąc będą w przyszłości dział zbiorów w Muzeum Filatelistyki, a na bieżąco będą wykorzystywane w pracy Związku. W miarę możli-

wości będą także publikowane w czasopiśmie filatelistycznym. W zamierzeniach Zarządu Głównego znajduje się także wydanie "Pamiętników Filatelistów" w formie książki. Liczymy również, że w oparciu o nadesłane wspomnienia i materiały będzie można w przyszłości opracować bogatą historię polskiej filatelistyki. Zebrane materiały, opublikowane w całości lub fragmentach, będą służyły dobru Związku i popularyzowaniu jego historii i tradycji. Wszystkie opublikowane opracowania honorowane będą na zasadach ogólnych.

Z w r a c a m y s i ę z a p e l e m :

FILATELIŚCI, PISZCIE WSPOMNIENIA!

Wszelkie opracowania i materiały związane z pamiętnikarstwem filatelistycznym prosimy nadsyłać do Zarządu Głównego PZF, 00-272 Warszawa, Rynek Starego Miasta 14, lub przekazywać do swoich Zarządów Okręgów PZF z prośbą o przesłanie do Zarządu Głównego.

Zarząd Główny PZF

K O M U N I K A T

o rozstrzygnięciu konkursu na publikacje w prasie,
radio i telewizji o polskim ruchu filatelistycznym

Prezydium Zarządu Głównego PZF informuje, że w dniu 2.04.81 r. odbyło się posiedzenie jury konkursu ogłoszonego w roku 1980 na publikacje o polskim ruchu filatelistycznym /warunki konkursu zamieszczono w sierpniowym numerze "Filatelisty"/.

Jury w składzie: Zbigniew Cieślowski, Janusz Zbigniew Piekut i Tadeusz Witkowski - przedstawiciele PZF oraz Andrzej Olszewski - przedstawiciel SDP, po zapoznaniu się z publikacjami nadesłanymi na konkurs postanowiło:

- A. W grupie ogólnopolskiej - nagrody I i III nie przyznawać. Nagrodę II przyznać Piotrowi Wieczorkowi za publikacje zamieszczone w "Głosie Pracy", "Naszej Trybunie" i "Expresie Wieczornym".
- B. W grupie regionalnej nagrody I i II nie przyznawać. Przyznać trzy równorzędne nagrody III w wysokości po 5000 zł:
 - Józefowi Bartowskiemu za publikacje zamieszczone w "Dzienniku Wieczornym" w Bydgoszczy;
 - Andrzejowi Oleckiemu za publikacje zamieszczone w "Głosie Robotniczym" w Łodzi;
 - Stanisławowi Świeradowi za publikacje zamieszczone w "Gazecie Współczesnej" w Białymstoku.

Przyznać dwa równorzędne wyróżnienia po 3000 zł:

- Krzysztofowi Lachowiczowi za publikacje zamieszczone w "Ulotkach Filatelistycznych";
- Lucjanowi Piekarzowi za publikacje zamieszczone w "Krakowskim Informatorze Kulturalnym" - "KRAM".

Pozostali uczestnicy konkursu otrzymują upominki filatelistyczne.

REGULAMIN EKSPERTÓW

Polskiego Związku Filatelistów

W oparciu o statutowe zadania PZF w zakresie rozwoju filatelistyki i ochrony interesów członków PZF /§ 9 Statutu/ oraz uchwały Nr 5/Pl/78 Zarządu Głównego PZF z 19.02.1978 r. - ustala się w niniejszym Regulaminie i stanowiącej integralną jego część Instrukcji z załącznikami, zasady działania ekspertów PZF, tryb ich powoływania i odwoływania oraz badania i gwarantowania obiektów filatelistycznych.

§ 1

1. Ekspertem, potwierdzającym autentyczność obiektu filatelistycznego, może być członek PZF wpisany do rejestru ekspertów w zakresie przyznanych uprawnień przez Prezydium ZG PZF, jeżeli spełnia wymogi ustalone w § 3.
2. Rejestr ekspertów prowadzi biuro ZG PZF.
3. Organem doradczo-konsultacyjnym i wykonawczym Zarządu Głównego PZF jest Komisja Ekspertów i Zwalczania Fałszerstw. Zakres działania Komisji określa Regulamin Komisji Problemowych ZG PZF.

§ 2

Eksperci PZF wykonują swoje zadania indywidualnie lub zespołowo. Do obowiązków eksperta należy:

1. Dokonywanie ekspertyz autentyczności obiektów filatelistycznych według zasad ustalonych w załączonej do Regulaminu Instrukcji badania i gwarantowania obiektów filatelistycznych przez ekspertów PZF.
2. Uczestniczenie w pracach Komisji Historyczno-Badawczej swojego Okręgu PZF, a w przypadku jej braku - w Komisji Historyczno-Badawczej innego Okręgu PZF.
3. Ujawnianie fałszerstw obiektów filatelistycznych i publikowanie ostrzeżeń w prasie filatelistycznej.
4. Współpraca z kandydatami na ekspertów.
5. Stałe doskonalenie wiedzy w dziedzinie badawczej i współpraca z innymi ekspertami w zakresie wymiany doświadczeń i materiałów badawczych.
6. Współpraca z ekspertami innych krajów w celu zwalczania fałszerstw obiektów filatelistycznych.
7. Współpraca z sądami PRL, Urzędami Cei, Prokuratury oraz Przedsiębiorstwem Filatelistycznym w zakresie nie uszczuplającym praw ZG PZF oraz osobistych eksperta.

§ 3

Ekspertem może być członek PZF:

1. Cieszący się nienaganną opinią,
2. Wykazujący się dogłębną znajomością prac badawczych w obranej

dziejzinie filatelistyki i posiadający niezbędne materiały lub zbiory badawczo-specjalistyczne oraz urządzenia pomocnicze do prowadzenia badań.

3. Wykaże się co najmniej dwuletnią pozytywną współpracą z innym ekspertem w danej dziedzinie filatelistyki: odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne, jeżeli w kraju nie ma eksperta w danej dziedzinie.
4. Biorący udział w pracach Komisji Historyczno-Badawczej lub odpowiednim zespole specjalistycznym przez okres co najmniej dwóch lat.
5. Posiadający w dorobku własnym publikacje z badań nad znakami pocztowymi z obranego działu filatelistyki.

§ 4

1. Kandydaci na ekspertów składają w Zarządzie swego Okręgu PZF wnioski o wpis do rejestru ekspertów.
2. Zarządy Okręgów PZF, zgodnie z § 2 i 3 Regulaminu, po wszechstronnym rozpoznaniu wniosku i sprawdzeniu wszystkich okoliczności podanych w uzasadnieniu wniosku, przesyłają wniosek z opinią do Prezydium ZG PZF.

§ 5

1. Prezydium ZG PZF przed podjęciem decyzji może:
 - a/ zażądać od wnioskodawcy uzupełnienia wniosku lub jego merytorycznego dodatkowego uzasadnienia albo uzupełnienia opinii przez Zarząd Okręgu PZF,
 - b/ powołać komisję ekspertów z danej dziedziny, także z innych krajów, dla przeprowadzenia konsultacji z kandydatem na eksperta.
2. Decyzja Prezydium ZG PZF jest ostateczna i nie podlega odwołaniu. Kandydat ma prawo po 2 latach ponowić starania w trybie § 4 Instrukcji.

§ 6

1. Eksperci posiadający uprawnienia przed wejściem w życie niniejszego Regulaminu zostaną wpisani do rejestru ekspertów o ile podpiszą zobowiązanie przestrzegania niniejszego Regulaminu i Instrukcji z załącznikami.
2. Eksperci wymienieni w ust. 1, po otrzymaniu informacji o wpisanu ich do rejestru ekspertów, zobowiązani są w terminie dni 14 zgłosić swoje stempelki gwarancyjne, którymi się dotąd posługują, do rejestru stempelków ZG PZF.

§ 7

Skreślenie z rejestru ekspertów następuje:

1. W drodze decyzji ZG PZF.
2. Na własną prośbę eksperta wyrażoną w piśmie.
3. Z chwilą utraty członkostwa PZF.
4. W razie skazania przez Sąd PRL na karę pozbawienia wolności.
5. Orzeczenia Głównego Sądu Koleżeńkiego PZF.
6. W razie zgodnu eksperta.

§ 8

1. Prezydium ZG PZF może w przypadkach naruszenia postanowień Regulaminu zawiesić eksperta w jego czynnościach na okres 1 roku albo skreślić z rejestru.
2. W przypadku zawieszenia lub skreślenia z listy ekspertów, odwołanie do Prezydium ZG PZF ma prawo złożyć tylko właściwy Zarząd Okręgu PZF.
3. Ekspert skreślony lub zawieszony w czynnościach zobowiązany jest zdeponować stempelki gwarancyjne na czas zawieszenia w biurze ZG PZF za odpowiednim pokwitowaniem. Ekspert winien zdeponować stempelki już z chwilą otrzymania decyzji Prezydium ZG PZF bez względu na to, czy od decyzji tej się odwoła. W razie śmierci eksperta, czynności tej należy dokonać przy udziale spadkobierców za pośrednictwem ZO PZF.
4. Złożone do depozytu stempelki zabezpiecza się w obecności eksperta przez umieszczenie ich w załakowanej i podpisanej kopercie.
5. Ekspert skreślony z rejestru ekspertów ZG PZF lub zawieszony w czynnościach, jest zobowiązany zdeponować w biurze ZG PZF rejestr przyjmowanych zleceń na takich samych zasadach jak w ust. 3.

§ 9

Wpisanie do rejestru ekspertów, skreślenie, zawieszenie i przywrócenie praw eksperta podlega opublikowaniu w prasie filatelistycznej.

§ 10

1. Eksperci nowo wpisani do rejestru otrzymywać będą bezpłatnie jednolite w formie imienne stempelki gwarancyjne, które pozostają własnością PZF.
2. Utrata stempelka musi być przez eksperta niezwłocznie zgłoszona do rejestru.
3. W przypadku ustalenia przez eksperta faktu sfałszowania stempla gwarancyjnego, jest on zobowiązany do natychmiastowego powiadomienia o tym Prezydium ZG PZF wraz z opisem cech charakterystycznych fałszowania.

§ 11

Regulemin niniejszy został zatwierdzony uchwałą Prezydium ZG PZF Nr 21/Pr z dnia 18 maja 1980 r. i posiada moc wiążącą od dnia 18 maja 1980 r.

Uwaga: Uzupełnienie § 1 Regulaminu ust. 3 nastąpiło na podstawie uchwały Plenum ZG PZF Nr 14/XIII/82/Pl z dnia 20 czerwca 1982 r.

I N S T R U K C J A

badania i gwarantowania obiektów filatelistycznych przez ekspertów Polskiego Związku Filatelistów

Część I

Zasady zlecania badań i prowadzenie badań

1. Eksperci wpisani do rejestru ekspertów przy Prezydium ZG PZF badają i gwarantują - w zakresie posiadanych uprawnień - obiekty filatelistyczne na okoliczność ich autentyczności i stanu utrzymania i tym samym pełnią społeczną funkcję ochrony interesów ogółu członków PZF.
2. Eksperci PZF, w zależności od dokonanych ustaleń w toku badania, zaopatrują obiekty filatelistyczne odpowiednimi stempelkami według zasad ustalonych w części II niniejszej Instrukcji. Na życzenie zlecniodawców eksperci wystawiają odpowiednie atesty.
3. Członkowie PZF, uprawnione instytucje /§ 2 ust.7 Regulaminu/ i inne osoby zlecające ekspertom badanie i gwarantowanie obiektów filatelistycznych, podporządkowują się dobrowolnie wszelkim postanowieniom niniejszej Instrukcji, co potwierdzają w złożonym na ręce eksperta pisemnym oświadczeniu, które stanowi jednocześnie zlecenie do wykonania ekspertyzy.
4. Zlecenie badania ekspertowi przez zlecniodawcę następuje w formie pisemnej, przy czym musi ono zawierać:
 - a/ wyszczególnienie walorów przekazanych do badania z podaniem ich ilości, numerów katalogowych oraz wyceną, przy czym podana wartość nie może być niższa od aktualnych cen oficjalnych katalogów i cenników PF "Ruch",
 - b/ oznaczenie znaku własności /podpis, monogram, cyferka/, który przy pomocy miękkiego ołówka lub w inny sposób umieścił właściciel obiektu filatelistycznego na doręczonym do badania obiekcie,
 - c/ określenie ewentualnych specjalnych żądań dotyczących gwarancji, np. sporządzenie atestu, określenie odmiany, typu, pozycji znaczka w arkuszu, jeżeli samo badanie tego nie wymaga,
 - d/ określenie sposobu zwrotu obiektów filatelistycznych do badania,
 - e/ podpis pod klauzulą i oświadczeniu zlecniodawcy stwierdzającym, że znana mu jest treść niniejszej Instrukcji i przyjmuje jej brzmienie jako wiążące dla siebie - przy udzielaniu zlecenia badania,
 - f/ uzgodniony między stronami termin wykonania badań.
5. Wzór zlecenia, oświadczenia przedstawia załącznik nr 1 do niniejszej Instrukcji i stanowi jej integralną część.
- 6.1/ Eksperci prowadzą chronologiczny rejestr przyjmowanych zleceń, w którym wpisują datę otrzymania zlecenia, imię i nazwisko zlecniodawcy i jego adres, opis zleconego do badania obiektu, zastosowaną metodę badań, wyniki badań, datę zwrotu i pobrane ryczałtowe opłaty oraz poniesione koszty dodat-

- kowe. Rejestr ma strony numerowane, jest zabezpieczony sznurem, którego końcówki opatrzone są stemplem ląkowym właściwego Zarządu Okręgu PZF.
- 2/ Rejestr podlega przechowaniu przez okres lat 25-ciu z tym, że ekspert po upływie lat pięciu może go zdeponować w archiwum Komisji Historyczno-Badawczej ZG PZF.
 - 3/ Wzór rejestru stanowi załącznik nr 2 do niniejszej Instrukcji.
- 7.1/ Przekazywanie obiektów filatelistycznych do badania następuje na podstawie uzgodnienia stron.
 - 2/ W przypadku przesłania ekspertowi obiektów filatelistycznych drogą pocztową, całkowite ryzyko utraty lub uszkodzenia w czasie transportu ponosi zleceniodawca. Odpowiedzialność eksperta za powierzony mu obiekt filatelistyczny rozpoczyna się z chwilą otrzymania obiektu i wygasa w chwili nadania go przez eksperta na pocście, jeżeli taka była dyspozycja zleceniodawcy.
 - 3/ Ewentualne reklamacje odnośnie niekompletności zwróconych obiektów filatelistycznych lub uszkodzeń w czasie badania, muszą być zgłoszone najpóźniej w ciągu 14 dni od daty odbioru przesyłki. Po upływie tego terminu ekspert zwolniony jest od obowiązku uznania reklamacji.
8. W przypadku utraty powierzonych ekspertowi do badania obiektów filatelistycznych lub ich uszkodzenia w toku badania z winy eksperta, jak również w wyniku badania błędnego orzeczenia, ekspert ma obowiązek pokryć zleceniodawcy równowartość straty po cenach wyszczególnionych w zleceniu. W uzgodnieniu ze zleceniodawcą ekspert może wyrównać szkodę przez zwrócenie identycznego obiektu filatelistycznego.
- 9.1/ Eksperci mają prawo - w przypadkach gdy jest to konieczne dla przeprowadzenia badań - do używania poza sprzętem i przyborami, wody zimnej i ciepłej oraz chemicznie czystej benzyny, tudzież częściowego odlepiania znaczków od całosci pocztowych.
 - 2/ Eksperci nie odpowiadają materialnie za ewentualne wady i pogorszenie stanu reperacji znaczków w toku takich badań, jeśli nie było przeciwskażeń do użycia wody lub benzyny ze względu na wrażliwość znaczków na te płyny.
10. PZF nie odpowiada za szkody wyrządzone zleceniodawcy przez eksperta ani też za ewentualne mylne orzeczenia.
11. Ekspert może odmówić wykonania ekspertyzy i gwarantowania obiektu filatelistycznego bez podania powodów, albo gdy dany obiekt nasuwa wątpliwości rzetelnego ustalenia autentyczności.
12. Eksperci nie gwarantują obiektów filatelistycznych, których wartość katalogowa nie przekracza 50,- zł., ale mogą takie obiekty badać. Eksperci nie gwarantują tańszych obiektów, których odmiany przedstawiają znaczną wartość.
- 13.1/ Za wykonanie badania i ekspertyzy eksperci nie pobierają wynagrodzenia, a jedynie ekwiwalent stanowiący zwrot poniesionych nakładów na badanie, materiały i urządzenia pomocnicze.
 - 2/ Ryczałtowe opłaty podane w pkt.1 nie obejmują dodatkowych kosztów ponoszonych przez ekspertów na zlecenie zleceniodawcy.

- dawcy, jak np. opłaty pocztowe, koszty specjalnego zabezpieczenia i opakowania, koszty ubezpieczenia itp.
- 3/ Wysokość opłat ryczałtowych, stanowiących ekwiwalent o którym mowa w ust.1, jak również wysokość minimalnych opłat, ustalona jest w załączniku nr 3 do niniejszej Instrukcji.
- 4/ Podstawą opłat ryczałtowych jest wartość obiektu podana w zleceniu niezależnie od wyniku badań.
- 14.1/ Wszelkie spory między zlecniodawcą a ekspertem winny być w zasadzie załatwione w drodze ulgowej, przy ewentualnym udziale innego eksperta lub ekspertów.
- 2/ W razie niemożności ulgowego rozstrzygnięcia sporu, każda ze stron ma prawo dochodzić swych roszczeń na drodze sądowej, ze szczególnym uwzględnieniem uregulowanego w przepisach K.P.C. sądownictwa polubownego.
- 3/ W przypadku wystąpienia na drogę sądową, sądem właściwym do rozstrzygnięcia sporu jest zawsze sąd właściwy dla miejsca zamieszkania eksperta.
15. Eksperci wykonują nieodpłatnie badania na zlecenie Prezydium Zarządu Głównego PZF i w przypadkach przez niego ustalonych.

Część II

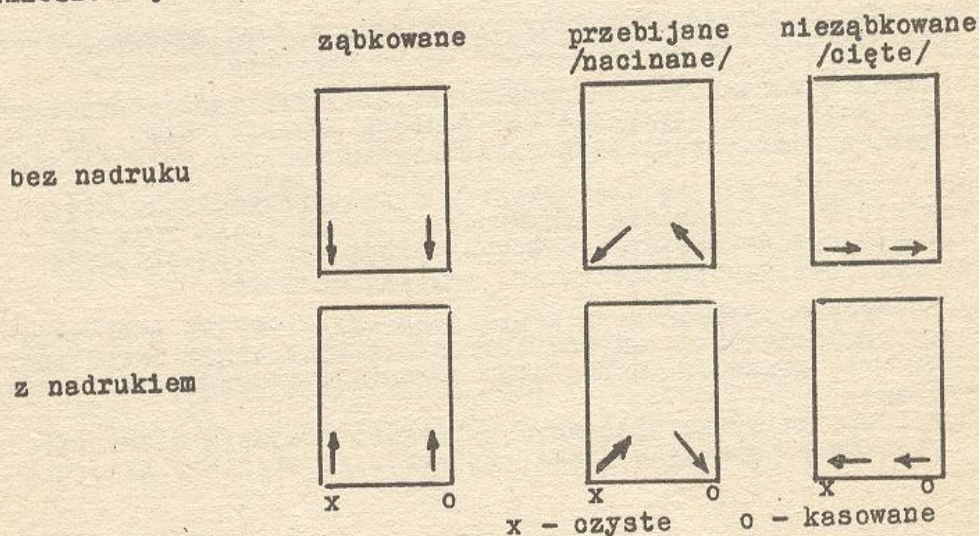
Zasady umieszczania znaków gwarancyjnych

Rodzaje i wzory stempelków gwarancyjnych i dodatkowych stempelków informacyjnych oraz system ich umieszczania na obiektach filatelistycznych badanych przez ekspertów Polskiego Związku Filatelistów.

1. Stempelki gwarancyjne eksperta służy do oznaczania badanych przez niego obiektów filatelistycznych. Zawiera on pierwszą literę imienia /imion/ oraz pełne brzmienie nazwiska eksperta, drukowane literami dużymi, pismem drukarskim prostym /groteska/, o wymiarach w zasadzie: długość 10 mm i wysokość 1 mm.

wzór: J.KOWALSKI

2. Na znaczkach pocztowych luzem stempelki gwarancyjne jest umieszczony na ich odwrocie:

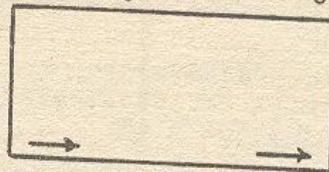

3. Na całostkach stempelek gwarancyjny jest umieszczony na ich odwrocie:

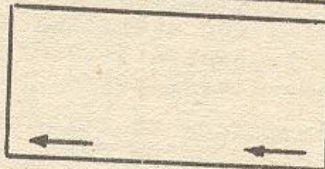
x - czyste

o - kasowane

bez nadruku

z nadrukiem

4. Znaczkii pocztowe na wycinkach, o ile kasownik znajduje się minimum w 30% na papierze, są gwarantowane przez umieszczenie stempelka gwarancyjnego na papierze obok znaczka lub na odwrocie znaczka jeżeli jest możliwe odklejenie jego brzegu od papieru.
5. Na znaczkach pocztowych nie posiadających mocy obiegowej, jak np.: próby, wzory, nowodruki, ozarnodruki, wydania nie dopuszczone do obiegu, znaki omyłkowo nieząbkowane, makulatura itp. stempelek gwarancyjny przystawia się poziomo w środku dolnego brzegu znaczka lub całostki.
6. Na znaczkach pocztowych będących nowodrukami sporządzonymi urzędowo, umieszcza się dodatkowy stempelek informacyjny w kształcie liter ND o długości 5 mm i wysokości 3 mm.
wzór: ND
7. Na znaczkach i całostkach kasowanych pocztowo w sposób pełnoprawny odręcznie /piórem, ołówkiem kopiowym itp./ stempelek gwarancyjny umieszcza się jak na znaczkach kasowanych stemplem pocztowym.
8. Na znaczkach i całostkach uszkodzonych, reperowanych z poprawioną lub dorobioną gumą, stempelek gwarancyjny jest przystawiany w miarę wzrostu stopnia uszkodzenia, dalej od dolnej krawędzi obiektu aż do połowy wysokości znaczka lub całostki.
9. Na znaczkach pocztowych reperowanych obok stempelka gwarancyjnego, może być na życzenie zlecniodawcy, przystawiony dodatkowy stempelek informacyjny w kształcie cyfry w kółku o średnicy 3 mm.
10. Na znaczkach z gumą uszkodzoną, poprawioną lub dorabianą, obok stempelka gwarancyjnego, może być na życzenie zlecniodawcy, przystawiony dodatkowy stempelek informacyjny w kształcie litery G. /z kropką/ o wymiarach 3 x 3 mm.
11. Na znaczkach i całostkach opatrzonych nadrukiem wielokrotnym, stempelek gwarancyjny umieszcza się również wielokrotnie według ogólnych zasad.
12. Na znaczkach i całostkach sfałszowanych w całości lub części, na odwrocie obiektu na jego środku poziomo umieszcza się stempelek informacyjny w postaci napisu FALSUM wysokości 4 mm i długości 12 mm, w poprzek którego jest umieszczony stempelek gwarancyjny eksperta.

13. Na znakach pocztowych sfałszowanych częściowo poprzez fałszywe stemplowanie lub usunięcie kasowania, umieszcza się dodatkowy stempelek informacyjny w kształcie koła o średnicy 4 mm z kropką w środku.
14. Na znakach pocztowych sfałszowanych na szkodę poczty umieszcza się dodatkowo stempelek informacyjny w postaci liter FP o wysokości 4 mm i długości 6 mm.
15. Na znakach pocztowych posiadających znaki gwarancyjne eksperti nie przystawiają swojego stempelka gwarancyjnego. W przypadku stwierdzenia fałszerstwa sprawdzanego obiektu, należy go oznaczyć według ustalonych zasad.
16. Wszystkie rodzaje stempeków na obiektach filatelistycznych są odbijane trwałą, niezmywalną farbą lub tuszem o barwie czarnej.
17. Dodatkowe informacje, jak pozycja znaczka w arkuszu, odmiana koloru, rodzaj papieru itp., zgodnie z życzeniem zlecniodawcy, oznacza się miękkim ołówkiem.
18. Na życzenie zlecniodawcy eksperci PZF wystawiają na badane obiekty filatelistyczne atesty w formie pisma z opisem i fotografią danego obiektu, zaopatrzonego w 2 odbitki stempelka gwarancyjnego eksperta, umieszczone w połowie na papierze a w połowie na fotografii przyklejonej do pisma. Opis zawiera dokładne określenie obiektu filatelistycznego z podaniem stanu utrzymania i cech charakterystycznych. Atest musi zawierać pełne imię i nazwisko oraz adres eksperta i być przez niego własnoręcznie podpisany. Na życzenie zlecniodawcy można w atencie umieścić jego nazwisko.
19. Instrukcja niniejsza stanowi integralną część Regulaminu Ekspertów Polskiego Związku Filatelistów zatwierdzonego wraz z Instrukcją uchwałą Prezydium ZG PZF nr 21/Pr z dnia 18 maja 1980 r. i posiada moc wiążącą z dniem zatwierdzenia.

Załącznik Nr 1 do Instrukcji p.4 i 5

Część I

O ś w i a d o c z e n i e

.....
imię i nazwisko

.....
adres

Oświadczam, że jest mi znana Instrukcja badania i gwarantowania obiektów filatelistycznych przez ekspertów PZF, wyrażam zgodę na stosowanie jej postanowień w odniesieniu do przekazanych ekspertom do badania obiektów filatelistycznych.
Niniejsze oświadczenie złożone na ręce eksperta
..... jest ważne do chwili mojego pisemnego odwołania.

.....
podpis zlecniodawcy

Część II

Wykaz walorów filatelistycznych przekazanych do badania i gwarantowania ekspertowi
kraj

Nr IKZP	Ilość	Wartość	Oznaczenie znaku własności	Wymagania dodatkowe	Sposób zwrotu badanych obiektów	Inne uzgodnienia

Załącznik nr 2 do Instrukcji
p.6

Rejestr przyjmowanych zleceń

Lp.	Data zlec.	Imię i nazwisko zleceńodawcy	Adres	Opis zlec. do bad. ob.	Zastosow. met. bad.	Wynik badań	Data zwrotu	Pobrane ryczałt. opłaty i ponies. koszty dodatk.

Załącznik nr 3 do Instrukcji
p.13

Eksperci PZF za badanie i gwarantowanie obiektów filatelistycznych nie pobierają wynagrodzenia lub zapłaty. Przysługuje im tylko rekompensata nakładów związanych z prowadzonymi pracami badawczymi, amortyzacja przyborów pomocniczych i nakładami na materiały porównawcze.

Ustala się jednolite zasady rekompensaty nakładów wg następujących kryteriów:

1. Za badanie i gwarantowanie obiektu filatelistycznego od wartości podanej w zleceniu:

a/ do 500 zł ryczałtowo	20 zł	a/ od 2001 do 10.000	3%
b/ od 501 do 2000 zł	4%	d/ od 10.000 zł wzwyż	2%
2. Ponowne sprawdzenie obiektów filatelistycznych mających już gwarancję:

a/ własne eksperta	- bezpłatnie,	b/ obcego eksperta	- wg stawek jak w p.1
--------------------	---------------	--------------------	-----------------------
3. Za oznaczenie położenia w arkuszu - 50 zł.
4. Za wystawienie atestu - rekompensata jak pod pkt.1 plus ry-

ozalt plus zwrot nakładu wykonania dwóch fotografii obiektu filatelistycznego - 100 zł.

5. Zgodnie z pkt. 13.2 Instrukcji ekspertów, ekspertowi przysługuje prawo zwrotu wyłożonych opłat pocztowych, kosztów specjalnego zabezpieczenia i opakowania, ubezpieczenia przesyłek itp. w wysokości poniesionej przez eksperta.

REGULAMIN SĘDZIÓW KONKURSOWYCH POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW

W oparciu o nakreślone w Statucie zadania PZF w zakresie rozwoju filatelistyki, a w szczególności dotyczące wystawnictwa filatelistycznego /§ 9 Statutu/ oraz uchwały nr 4/Fl/78 Zarządu Głównego PZF z dnia 19.02.1978 r. - niniejszy Regulamin określa zasady działania, prawa i obowiązki sędziów na wystawach kwalifikowanych /zwanych dalej jurorami/, tryb ich powoływania oraz uprawnienia władz PZF.

I. Zasady ogólne

§ 1

1. Jurorem uprawnionym do oceny formalno-merytorycznej zbiorów filatelistycznych może być członek PZF wpisany do rejestru jurorów w zakresie uprawnień przyznanych przez Prezydium ZG PZF, jeżeli spełnia następujące wymogi:
 - a/ cieszy się nienaganną opinią,
 - b/ wykazuje się głęboką wiedzą filatelistyczną oraz znajomością przepisów wystawienniczych,
 - c/ przestrzega przepisów niniejszego Regulaminu,
 - d/ jest czynnym wystawcą a jego zbiór wyróżniony był co najmniej medalem srebrnym na wystawie ogólnopolskiej,
 - e/ wykazał się czynną współpracą z sędzią opiekunem /§ 3 Regulaminu/.
2. Rejestr jurorów dla całego Związku prowadzi biuro ZG PZF pod nadzorem wyznaczonego w trybie roboczym członka Prezydium ZG PZF, a rejestry jurorów w poszczególnych Okręgach PZF - Okręgowe Kolegium Sędziów w trybie ustalonym w niniejszym Regulaminie.
3. Dokumenty sędziów konkursowych PZF znajdujące się w biurze ZG PZF winny być uzupełniane systematycznie o aktualne wykazy publikacji, udziałach w wystawach jako jurorzy bądź wystawcy, ogłoszonych pogadankach itp.
4. Informacje przewidziane w pkt 3 opracowują i nadsyłają OKS za pośrednictwem ZO PZF.
5. Organem doradzo-konsultacyjnym, wnioskującym i wykonawczym Zarządu Głównego PZF jest Komisja Sędziów Konkursowych /jurorów/. Zakres działania Komisji określa Regulamin komisji problemowych ZG PZF.

§ 2

1. Ustala się następujące klasy jurorów:

- a/ I klasy dla wystaw światowych pod patronatem FIP oraz międzynarodowych specjalistycznych pod auspicjami FIP,
 - b/ II klasy dla wystaw ogólnopolskich /numerowanych/ oraz międzynarodowych w randze wystaw narodowych /np. Socophilex/,
 - c/ III klasy dla wystaw kwalifikowanych II i III stopnia oraz bilateralnych i międzynarodowych odpowiadających tym stopniom.
2. Sędzią klasy I /§ 2 p.1 lit.a Regulaminu/ może być juror, który:
- a/ spełnia warunki przewidziane w § 1 p.1,
 - b/ zna biegle co najmniej jeden z języków FIP /angielski, francuski, hiszpański, niemiecki, rosyjski/,
 - c/ jest czynnym wystawcą, a jego zbiór wyróżniony został co najmniej medalem posrebrzonym na światowej wystawie filatelistycznej pod patronatem FIP,
 - d/ wykazuje się głęboką znajomością regulaminów FIP dotyczących wystawiennictwa oraz zasad budowy zbiorów w poszczególnych klasach opublikowane przez Komisje problemowe FIP.
3. Sędzią klasy II /§ 2 p.1 lit.b/ może być juror, który:
- a/ spełnia warunki przewidziane w § 1 p.1,
 - b/ wykazał się dobrą praktyczną działalnością w pracy jury jako aspirant wystaw II stopnia,
 - c/ uzyskał wysoką ocenę OKS za działalność szkoleniową, publicystyczną, jako wystawca itp.
4. Sędzią klasy III /§ 2 p.1 lit.c/ może zostać aspirant, który:
- a/ spełnia warunki przewidziane w § 1 p.1,
 - b/ wykazał się dobrą praktyczną działalnością w pracy jury jako aspirant wystaw III stopnia oraz członek komisji oceniających wystawy niekonkursowe,
 - c/ odbył szkolenie zaprogramowane przez OKS,
 - d/ uzyskał pozytywną opinię jurora-opiekuna zaakceptowaną przez Okręgowe Kolegium Sędziów.

§ 3

1. Pod względem merytorycznym sędziowie konkursowi mogą specjalizować się w następujących działach:

a/ filatelistyka tradycyjna,	e/ maksymafilia,
b/ historia poczty,	f/ literatura,
c/ aerofilatelistyka,	g/ filumenistyka.
d/ filatelistyka tematyczna,	
2. Specjalizacja jurorów będzie odnotowana w rejestrze ZG PZF /§ 1 p.2/ i zaznaczona w nominacji.
3. Sędzia konkursowy, niezależnie od specjalizacji, winien posiadać umiejętność oceny każdego zbioru w oparciu o posiadaną wiedzę, doświadczenie, sumienność i zasady Regulaminu sędziów konkursowych PZF.

II. Mianowanie i skreślenie z rejestru sędziów konkursowych PZF

§ 4

1. Mianowanie sędziego konkursowego może nastąpić:
 - a/ z inicjatywy Zarządu Okręgu w oparciu o udokumentowany wniosek OKS,

- b/ z uzasadnionej inicjatywy własnej ZG PZF.
2. Prezydium ZG PZF przed podjęciem decyzji o mianowaniu i wpisaniu do rejestru jurorów odpowiedniej klasy może:
 - a/ zażądać od Zarządu Okręgu uzupełnienia wniosku lub jego dodatkowego merytorycznego uzasadnienia,
 - b/ powołać komisję dla przeprowadzenia konsultacji z kandydatem na jurora.
 3. Od decyzji Prezydium ZG PZF o mianowaniu lub odwołaniu wniosku o mianowanie jurorem odpowiedniej klasy przysługuje zainteresowanemu Zarządowi Okręgu prawo odwołania do Plenum ZG.
 4. Odwołanie powinno wpłynąć w takim terminie, by Prezydium miało czas na ponowne zbadanie materiałów i przedstawienie ich na Plenum ZG.
 5. Kandydaturę na sędziego może Zarząd Okręgu ponowić po 2 latach.
 6. Jurorzy posiadający uprawnienia przed wejściem w życie niniejszego Regulaminu zostaną wpisani do rejestru pod warunkiem, że Zarządy Okręgów wystąpią z odpowiednimi wnioskami.
 7. Sędziowie konkursowi otrzymują pisemną nominację Prezydium ZG PZF.
 8. Jurorzy nowo wpisani do rejestru otrzymują książkę pracy sędziego konkursowego wzoru dotychczas stosowanego.
 9. Zachowuje się ważność książek pracy już posiadanych przez jurorów.
 10. Prezydium zatwierdza składy sądów konkursowych na wystawy z planu centralnego PZF po konsultacji kandydatów z organizatorem, któremu zlecono wystawę.
 11. Prezydium ZG PZF typuje i deleguje jurorów na wystawy filatelistyczne za granicą.

§ 5

1. Prezydium ZG PZF może, w przypadkach naruszenia postanowień Regulaminu sędziów konkursowych lub Statutu PZF, zawiesić jurora w jego czynnościach z określeniem czasu albo skreślić z rejestru.
2. Od decyzji Prezydium przysługuje odwołanie danego Zarządu Okręgu do Plenum ZG PZF w trybie § 4 p.3 i 4.
3. Skreślenie z rejestru sędziów konkursowych PZF następuje:
 - 1/ decyzją Prezydium ZG PZF,
 - 2/ na własną prośbę sędziego wyrażoną na piśmie,
 - 3/ w razie utraty członkostwa PZF,
 - 4/ w razie skazania przez Sąd PRL na karę pozbawienia wolności,
 - 5/ w razie orzeczenia Głównego Sądu Koleżeńskiego PZF,
 - 6/ w razie zgonu jurora.

III. Okręgowe Kolegium Sędziów PZF

§ 6

1. Zarząd Okręgu powołuje Okręgowe Kolegium Sędziów w skład któ-

rego wchodzią wszyscy sędziowie konkursowi i aspiranci zamieszkali na terenie danego Okręgu PZF.

2. Na wniosek OKS Zarząd Okręgu mianuje przewodniczącego i sekretarza, gwarantujących rzetelne wykonywanie niniejszego Regulaminu.
3. Zarząd Okręgu PZF podejmuje decyzje w oparciu o uzasadniony wniosek OKS o wpisaniu kandydata na aspiranta.
4. Zarządy Okręgów zgodnie z § 1 i 4 Regulaminu, na propozycje OKS, po przeprowadzeniu odpowiedniego rozeznania, skompletowaniu i sprawdzeniu wszystkich okoliczności, występują z wnioskami i odpowiednią opinią do Prezydium ZG PZF o wpisanie na listę jurorów odpowiedniej klasy. Wniosek sporządza się według wzoru załącznika nr 1 niniejszego Regulaminu.
5. Zarządy Okręgów PZF odpowiadają za prawidłową pracę OKS i na prośbę Prezydium ZG PZF przedkładają informacje o jego pracy.
6. Zarządy Okręgów PZF mają prawo występowania z wnioskami o skreślenie jurora z rejestru.
7. Zarząd Okręgu PZF przedstawia do decyzji Prezydium ZG PZF wstępny projekt składu sądu konkursowego na wystawy planu centralnego zlecone do realizacji danemu Okręgowi PZF.

§ 7

1. Dla koordynacji szkolenia i realizacji postanowień niniejszego Regulaminu, jako organa doradcze Zarządu Okręgu PZF działają Okręgowe Kolegia Sędziów /OKS/.
2. Do zadań OKS należy:
 - a/ szkolenie sędziów i aspirantów,
 - b/ przedkładanie propozycji Zarządowi Okręgu wniosków o powoływanie aspirantów,
 - c/ wyznaczanie dla aspirantów jurorów-opiekunów,
 - d/ prowadzenie rejestru jurorów i aspirantów danego Okręgu,
 - e/ udzielanie opinii i konsultacji władzom Związku w sprawach sędziów konkursowych danego Okręgu,
 - f/ nadzorowanie prawidłowego prowadzenia ksiąg pracy sędziego konkursowego,
 - g/ opiniowanie kandydatów na sędziów konkursowych klas wyższych,
 - h/ w porozumieniu z okręgową komisją wystaw dokonywanie analizy zbiorów nisko ocenionych na wystawach /od medalu brązowego w dół/ w celu przekazania wystawcy uwag dotyczących braków i błędów, które należy wyeliminować przed następnym udziałem w wystawie.

IV. Obowiązki jurorów

§ 8

Do obowiązku jurora należy:

1. Branie czynnego udziału w pracach OKS oraz aktywne współdziałanie z odpowiednimi komisjami ZG i ZO PZF nad podnoszeniem poziomu zbiorów.
2. Branie udziału w pracach sądów konkursowych.

3. Obowiązek dokładnej znajomości i przestrzegania:
 - a/ postanowień niniejszego Regulaminu,
 - b/ zasad i instrukcji wystawienniczej PZF,
 - c/ regulaminów FIP dotyczących oceny zbiorów w poszczególnych klasach i polskich komentarzy do nich,
 - d/ regulaminów danej wystawy,
 - e/ programów działania PZF,
 - f/ aktualnych wykazów lub list sporządzonych przez FIP i zatwierdzonych przez ZG PZF odnośnie wydań niepożądanych.
4. Systematyczne doskonalenie własnej wiedzy o trendach w wystawiennictwie krajowym i zagranicznym.
5. Szkolenie aspirantów.
6. Współpraca z wystawcami w celu eliminowania błędów w zbiorach.
7. Prowadzenie książki pracy jurora.
8. Podpisanie zobowiązania o przestrzeganiu niniejszego Regulaminu.

§ 9

W czasie prac w sądzie konkursowym na wystawie, juror jest zobowiązany do:

1. Dokonywania oceny zbiorów obiektywnie, według najlepszej wiedzy i sumienia.
2. Zachowania ścisłej tajemnicy na temat przebiegu pracy sądu konkursowego i stanowiska zajmowanego przez poszczególnych członków sądu.
3. Udział w rozdzielaniu medali, dyplomów, nagród itp. zgodnie z regulaminem wystawy i sądu konkursowego.
4. Udział w sporządzeniu i podpisaniu protokołu sądu konkursowego /jury/.

V. Uprawnienia sędziów konkursowych

§ 10

1. Jurorzy w zakresie oceny zbiorów są niezawisli.
2. Jurorom i aspirantom przysługuje rekompensata finansowa z tytułu utraconych zarobków za udział w pracach jury wystaw konkursowych oraz w ramach komisji oceniających zbiory w ramach ich atestowania wg załącznika Nr 2 niniejszego Regulaminu.
3. Sędziowie i aspiranci /oraz ich współmałżonkowie/ mają prawo eksponowania swoich zbiorów w klasie pozakonkursowej na wystawie, którą oceniają.
4. Jurorzy i aspiranci mają prawo do otrzymania regulaminów wystawy oraz wydawnictw pamiątkowych /po 1 egz./ - medalu pamiątkowego.
5. Jurorom i aspirantom mieszkającym poza miejscowością, w której odbywa się wystawa przysługuje prawo zakwaterowania na zasadach ogólnych o delegacjach.
6. Juror klasy wyższej ma prawo do prac w sądach konkursowych wszystkich wystaw klas niższych.

§ 11

1. Aspiranci w pracach sądów konkursowych biorą udział z głosem doradczym. Aspiranci mogą wykonywać prace techniczne i rejestrujące przebieg prac sądu konkursowego.
2. Dla wystaw organizowanych w kraju aspirantami mogą być dla wystaw:
 - I stopnia - sędziowie klasy II
 - II stopnia - sędziowie klasy III
 - III stopnia - aspiranci OKS.

VI. Postanowienia końcowe

§ 12

1. Skład osobowy sędziów konkursowych powinien być dostosowany do ilości zbiorów i ekranów wystawowych. Na jednego jurora powinno przypadać około 10 zbiorów i około 15 pozycji literatury opublikowanej co najmniej na 3 m-ce przed otwarciem wystawy.
2. Dla literatury niepublikowanej organizator odrębnie uzgadnia z jurorami taki sposób jej udostępnienia, by mogli oni szczegółowo zapoznać się z jej treścią.
3. Sąd konkursowy samodzielnie wyłącza ze swego grona przewodniczącego i sekretarza.
4. Sąd konkursowy ma prawo żądać od organizatora pomocy techniczno-biurowej dla sporządzenia niezbędnych dokumentów wynikających z niniejszego Regulaminu.

§ 13

1. Sąd konkursowy ma obowiązek wyłączyć z oceny każdy zbiór, w którym znajdują się:
 - a/ fałszerstwa znaczków lub innych walorów, a wystawca tego nie wskazał; w takich przypadkach należy zasięgnąć opinii eksperta będącego członkiem jury lub zaprosić eksperta spoza tego grona,
 - b/ wydawnictwa uznane przez PZF za niepożądane.Z takich czynności należy sporządzić notatkę w trzech egzemplarzach, po jednej - dla wystawcy, dla organizatora i właściwego OKS.
2. Sąd konkursowy ma obowiązek przestrzegać, by protokół końcowy zawierał:
 - a/ ogólną ocenę wystawy i zbiorów,
 - b/ uznanie sądu konkursowego w formie gratulacji jury za szczególnie oryginalne opracowanie zbioru do ekspozycji,
 - c/ rozdział wyróżnień i nagród.
3. Zbiory zdyskwalifikowane powinny otrzymać pisemne uzasadnienie sądu konkursowego.
4. Przewodniczący i sekretarz sądu konkursowego zobowiązani są do przekazania dokumentacji z pracy sądu do Prezydium ZG PZF z wystaw planu centralnego Związku.

§ 14

Regulamin niniejszy został zatwierdzony uchwałą Nr 61/Pl Zarządu Głównego PZF z dnia 7 grudnia 1980 roku i posiada moc wiążącą od dnia 1 stycznia 1981 roku.

Uwaga: Uzupełnienie § 1 Regulaminu pkt. 5 nastąpiło na podstawie uchwały Plenum ZG PZF Nr 15/XIII/Pl z dnia 20 czerwca 1982 roku.

Załącznik Nr 1

/§ 6 p.4 Regulaminu/

- Zarząd Okręgu
1. Imię i nazwisko, imię ojca
 2. Data urodzenia i miejsce
 3. Miejsce zamieszkania
 4. Data wstąpienia do PZF
 5. Pełnione funkcje w PZF z dokładnym czasem
 6. Posiadane wyróżnienia PZF i państwowe
 7. Staż aspirancki od do
 8. Nazwisko sędziego-opiekuna
 9. Uczestnictwo w pracach jury jako aspirant
 10. Uczestnictwo w jury jako juror /dotyczy wyższych klas/
 11. Posiadane zbiory i uzyskane wyróżnienia na wystawach
 12. Posiadane publikacje - dokładny wykaz, tytuł publikacji, tytuł czasopisma, nr, rok wydania
 13. Opinia sędziego opiekuna:
 14. Opinia Okręgowego Kolegium Sędziów:
 15. Uzasadnienie wniosku ZG PZF :
 16. Decyzja Prezydium ZG PZF:

Załącznik Nr 2

/§ 10 p.2 Regulaminu/

Zarząd Główny PZF ustala następujące stawki rekompensaty finansowej dla sędziów konkursowych PZF z tytułu utraconych zarobków za udział w pracach jury wystaw konkursowych oraz w pracach komisji oceniających w ramach ich atestowania. Dotyczy tylko prac w Polsce.

1. Wystawy światowe pod patronatem FIP - 300 zł dziennie
2. Wystawy międzynarodowe pod auspicjami FIP - 250 zł dziennie
3. Wystawy międzynarodowe "Socphilex" - 250 zł dziennie
4. Wystawy ogólnopolskie "numerowane" - 220 zł dziennie
5. Wystawy II stopnia i bilateralne międzynarodowe - 200 zł dziennie

6. Wystawy III stopnia - 180 zł dziennie
7. Atestowanie zbiorów - 150 zł dziennie

Stawka wynagrodzenia dla przewodniczącego i sekretarza sądu konkursowego może być podwyższona o 25 % podanych wyżej stawek wynagrodzenia jurorów. Stawki dla powołanych jako konsultantów ekspertów stosuje się takie same jak dla jurorów.

Wypłaty powyższe winny być dokonywane w ramach środków bezosobowego funduszu płaconego preliminowanych na daną wystawę, a dysponowanych przez PZF.

Warszawa, dnia 7.12.1980 r.

Zarząd Główny PZF

KARTOTEKA IMIENNA SĘDZIEGO

/sposób wypełniania/

- Rubryka 1. symbol macierzystego Okręgu /skrót/, np. OW
2. nazwisko i imię sędziego
3. kategoria /klasa/ sędziego I, II lub III
4. data i miejsce urodzenia oraz pełny aktualny adres z numerem kodu pocztowego i nr telefonu.
5. data wstąpienia do PZF oraz przynależność do Koła PZF Nr...
6. specjalność sędziego /§ 3 ust.1 lit.a-g Regulaminu/
7. i 8. znajomość języków obcych I, II /wg własnej oceny/
9 i 10. nazwy posiadanych zbiorów konkursowych
11. działalność publicystyczna i organizacyjna
11a. /na odwrotnej stronie karty/
kolumna b. nazwa wystawy gdzie uczestniczył w jury
c. data wystawy kl. I
d. data wystawy kl. II
e. data wystawy kl. III
f. data wystawy - wszystkie inne nienumerowane i bilateralne.

Życie organizacyjne Polskiego Związku Filatelistów ze zrozumiałych względów jest przedmiotem stałego i żywego zainteresowania jego członków. W wirze codziennej pracy zawodowej i społecznej nie zawsze uświadamiamy sobie wielkość osiągnięć tej organizacji, której olbrzymia rzesza działaczy na wszystkich szczeblach poświęca swój czas. Na osiągnięcia te składają się dokonania indywidualne członków, jak również zespołów w Kołach i Okręgach. Po wykonaniu zamierzonego zadania podejmujemy nowe, nie oglądamy się wstecz, nie celebруем tego co już zrobiliśmy a co uważamy za normalne nasze społeczne obowiązki. Dopiero zbiorcze zestawienie tych jednostkowych dokonań daje obraz ogromu - nie wahajmy się przed takim określeniem - osiągnięć, jakie wspólnym wysiłkiem zapisujemy w historii PZF.

Pragnąc przybliżyć wszystkim członkom ten obraz, publikujemy niżej obszernie fragmenty sprawozdania ZG na XIII Zjazd PZF. Przytaczamy też końcowy tekst tego sprawozdania właśnie na początku, gdyż wyjaśnia on przyjętą formułę sprawozdania.

"... Zarząd Główny celowo i świadomie przyjął formułę przedstawienia pracy Związku w latach 1978-1981 jako całej organizacji. Nie punktował też swojej działalności, chyba że było to potrzebne dla ukazania jego roli, jako organu inicjującego i koordynującego oraz jako organu, którego zadaniem jest kojarzenie inicjatyw indywidualnych członków poszczególnych Okręgów dla realizacji wspólnych celów ogólnozwiązkowych.

Zarząd Główny, pełniąc swoją służebną rolę wobec całego Związku i wszystkich członków zdaje sobie sprawę, że sprawozdanie nie obejmuje wszystkich zagadnień, że pominięte zostały liczne osiągnięcia i niektóre problemy. Całość obejmują bowiem sprawozdania Okręgów, które powinny stanowić załączniki do syntetycznego sprawozdania Zarządu Głównego. Tylko tak pojęta sprawozdawczość może oddać ogrom osiągnięć całego Związku.

Nie uwypuklał też Zarząd Główny spraw, w których nie zostały osiągnięte wytknięte cele. Uznać bowiem trzeba, że następuje to zawsze z przyczyn obiektywnych. W warunkach pracy społecznej nie można przyjmować tezy o dyscyplinie zasadniczej, praktykowanej w jednostkach administracyjnych i gospodarczych. Każdy działacz naszego Związku pracuje w miarę posiadanego czasu, sił i umiejętności. To wszystko, co notujemy jako nasz dorobek, jest dorobkiem wszystkich członków PZF. Za to należą się im słowa najwyższego uznania i gorące podziękowania".

R e d a k c j a

POLSKI ZWIAZEK FILATELISTÓW

w latach 1978-1981

Działalność ogólnospołeczna, propagandowa i informacyjna

W wielu dyskusjach przed i na XII Zjeździe, a także na Walnych Zebraniach Delegatów w Okręgach niejednokrotnie podkreślano konieczność uzewnętrznienia działalności Związku, zbliżenia jej do życia społecznego i kulturalnego kraju, ukazania Polskiego Związku Filatelistów jako organizacji mającej aspiracje brania czynnego udziału w życiu kraju, tak w sferze kulturalnej, jak gospodarczej i społecznej. Podejmując działania w tym kierunku, po wcześniejszych analizach aktualnego wówczas stanu, Zarząd Główny podjął szereg decyzji inspirujących wszystkie ogniw organizacyjne.

Reagując na sytuację wywołaną postanowieniami Kół imperialistycznych o rozwijaniu zbrojeń zaczepnych Zarząd Główny ogłosił w maju 1978 r. apel "Filateliści opowiadają się za życiem w pokoju!", wychodząc m.in. z założenia, że wszelka działalność kulturalna może się rozwijać tylko i wyłącznie w warunkach pokoju i współpracy międzynarodowej. Każde działania grożące pokojowi cofają społeczeństwa w rozwoju cywilizacyjnym, nie mówiąc już o innych tragicznych następstwach. Z satysfakcją trzeba podkreślić, że apel znalazł poparcie w ogniwach związkowych. Do ZG wpłynęło setki rezolucji z Kół i Okręgów PZF, podejmowanych na specjalnych zebraniach. Cały materiał przekazany został Polskiemu Komitetowi Obróńców Pokoju.

Jeszcze w grudniu 1979 r. ZG wypowiedział się na temat grożącego konfliktu, w rezolucji wyrażającej sprzeciw decyzjom NATO o podjęciu produkcji broni jądrowych i rozmieszczeniu ich w Europie.

Z inicjatywy ministra łączności nasz apel i rezolucja zostały przekazane Związkowi Krótkofalowców, który tekst upowszechnił na falach eteru, docierając do najodleglejszych zakątków świata.

W połowie 1979 r. ZG otrzymał tekst Deklaracji ONZ "O Wychowaniu Społeczeństw w Duchu Pokoju", która powstała z inicjatywy Polski. ZG i w tym przypadku, zgodnie zresztą z zaleceniem ministra Spraw Zagranicznych i ministra łączności, upowszechnił tekst Deklaracji, przekazując jej tekst wszystkim m. Okręgów. Jednocześnie z tekstem deklaracji zapoznano uczestników narady sekretarzy związków filatelistycznych KDL w Berlinie, a także uczestników narady przedstawicieli związków filatelistycznych krajów naszego obozu w Bukareszcie, wysuwając jednocześnie hasło "Filatelistyka dla Pokoju". Pod tym hasłem zorganizowana została m.in. wystawa filatelistyczna w Oświęcimiu i konferencja prasowa w Warszawie, a na Kongresie FIP w Sofii rozdano uczestnikom ilustrowane materiały dotyczące Pomnika-Szpitala Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie, wybudowanego dla upamiętnienia tragicznych dla dzieci następstw wojen.

Z przychylnym stanowiskiem Kół i Okręgów spotkał się apel ZG o przeprowadzenie zbiórki pieniężnej na odbudowę zabytków Krakowa. Jako pierwsi odpowiedzieli na ten apel członkowie Kół i

Okręgów: Bielska-Białej, Katowic i oczywiście samego Krakowa. Dokonali oni wpłat wielu tysięcy złotych na wskazane w apelu konto. W ich ślady poszli członkowie Kół z innych Okręgów. Ofiarodawcy otrzymują podziękowania od Społecznego Komitetu Odbudowy Zabytków Krakowa. Zarząd Główny wpłacił 10.000 zł.

Nie jest to jedyny przykład ofiarności naszych członków i ich społecznego stosunku do różnych potrzeb. Pamiętać przecież należy o dziesiątkach tysięcy złotych wpłaconych samorzutnie na odbudowę Zamku Królewskiego w Warszawie i Centrum Zdrowia Dziecka. Apel w sprawie Krakowa wywołał i inne inicjatywy. Oto np. Koło w Gliwicach ufundowało książeczkę mieszkaniową z pełnym wkładem dla wychowanki Domu Dziecka w Gliwicach; Koło Okręgu Bielsko-Biała przeprowadziły zbiórkę znaczków dla dzieci przebywających w Domach Dziecka. Podobną zbiórkę prowadzi Koło w Okręgach Warszawskim i Krakowskim z przeznaczeniem dla małych pensjonariuszy w sanatoriach Konstancja i Rebki, z którymi zresztą Zarządy tych Okręgów stale współpracują. Komisja Młodzieżowa Okręgu Łódzkiego przekazała 6.000 zł na fundusz budowy jachtu "Dar Młodzieży", na ten sam cel Koło Nr 27 w Szczecinie wpłaciło ponad 1.000 zł. Jeszcze raz wykazali się ofiarnością członkowie Okręgu Bielsko-Biała, wpłacając ponad 6.000 zł na budowę pomnika M. Konopnickiej i odbudowę Panoramy Racławickiej.

Zarząd Główny natomiast, podejmując inicjatywę redakcji "Listów o Gospodarcę" TV, przekazał na konto funduszu pomocy dzieciom kwotę 10.000 zł. Jednocześnie wystąpił z wnioskiem do ministra łączności o wydanie znaczka z dopłatą na ten sam cel.

Nie można też pominąć udziału finansowego filatelistów polskich w zbiorze milionowych sum na inne cele, jak np. na budowę Pomnika Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku, czy fundusz PKOl, realizowanej w formie dopłat do znaczków wydawanych wyłącznie dla filatelistów.

Nie brakło też innych form działań ogólnospołecznych, jak współpraca Okręgu PZF w Krakowie z Muzeum Lenina w Krakowie i Poroninie, w których prowadzone są przez Okręg zbiory leninianów filatelistycznych. Okręg PZF w Warszawie wielokrotnie organizował ekspozycje na prośbę PZPR, ZBOWiD i innych organizacji z okazji ich zjazdów lub kongresów. Podobne ekspozycje odbywały się również w innych Okręgach.

Do działań w tym zakresie należy również inicjowanie przez Zarząd Główny takich imprez, jak:

- Międzynarodowe Sympozjum "Wychowawcza rola filatelistyki wśród młodzieży, jako jeden z elementów wychowania narodu" /dodatkowa forma upowszechnienia Deklaracji ONZ/, Poznań 1979, przy współpracy z Instytutem Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych,
- Ogólnopolska sesja naukowa "Filatelistyka pomaga w wychowaniu młodzieży", Szczytno 1979, przy współpracy z IKNiBO i Wyższą Szkołą Oficerską,
- Seminarium "Wykorzystanie zainteresowań filatelistycznych w pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą", Bartoszyce 1980, przy współpracy z Ministerstwem Oświaty i Wychowania,
- Sympozjum "Filatelistyka w izbach pamięci narodowej; Warszawa 1978, przy współpracy z Wojskową Akademią Polityczną.

O całokształcie działalności PZF, z podkreśleniem udziału poszczególnych Kół i Okręgów, szeroko informowaliśmy prasę centralną i terenową. ZG stale współpracował z redakcją krajową i zagraniczą PAP i Agencją Prasową "Interpress" i innymi redakcjami.

Podobną współpracę z redakcjami prasy krajowej prowadzą wszystkie Zarządy Okręgów. Efektem tych działań jest zamieszczenie na łamach różnych dzienników i tygodników ponad 2.000 informacji filatelistycznych, dotyczących różnych form naszego życia związkowego. W ZG są przechowywane uporządkowane wycinki prasowe. Są one cennym dokumentem naszej działalności, na którą nie bez wpływu pozostały zorganizowane przez ZG trzy konferencje prasowe z przekazaniem uczestnikom każdorazowo obszernych materiałów informacyjnych. Dopingująco zadziałał też konkurs dla prasy niefilatelistycznej, radia i telewizji ogłoszony w 1980 r. przez ZG wspólnie z SDP.

Niezależnie od wspomnianych form doprowadzenia do szerokich rzesz społeczeństwa wiedzy o PZF, członkowie Prezydium byli autorami kilkunastu obszernych artykułów dotyczących PZF, jego funkcji społecznych i kulturalnych, zamieszczonych w periodykach "Postawy", "Za Wolność i Lud", "W Służbie Narodu" i innych. Dość należy, że wiele ciekawych opracowań autorstwa naszych kolegów z Kół zakładowych ukazuje się w prasie zakładowej i branżowej, a która do ZG dociera tylko sporadycznie.

Dzięki współpracy z PAP i "Interpress" wiele materiałów o naszej organizacji dociera do zagranicznych agencji prasowych, gdzie wykorzystywane są w tamtejszej prasie również niefilatelistycznej. Podobnie i w tym przypadku znajduje się w ZG dokumentacja, niestety nie pełna ze względów technicznych.

Wiele artykułów o polskiej filatelistyce ukazało się także w prasie filatelistycznej zagranicznej, zwłaszcza krajów socjalistycznych. Autorami byli nasi działacze okręgowi oraz członkowie Prezydium ZG.

Kontakty ZG z prasą krajową nie ograniczają się wyłącznie do przekazywania informacji o inicjatywach i przedsięwzięciach PZF. Ukazują się też artykuły, na szczęście sporadycznie, oparte na niewiedzy autorów, którzy przypisują naszej organizacji różne negatywne zjawiska, aż do kryminalnych włącznie. ZG w takich przypadkach reaguje, żądając sprostowań, a jednocześnie naświetlając dany problem w sposób rzeczywisty. Na łamach "Filatelisty" nr 9/81 problem ten został omówiony szerzej.

Istotną rolę w naszym życiu związkowym odgrywa informacja wewnętrzna. Dociera ona do członków wieloma kanałami. Za najbardziej nośną formę trzeba uznać łamy czasopisma "Filatelista". ZG dążą do zapewnienia członkom wiedzy o życiu organizacyjnym Związku, w wymienionym czasopiśmie zamieszcza obszerne relacje z posiedzeń Prezydium i Plenum ZG. Równoległe informacje przynosi Biuletyn Informacyjny PZF. W kolejnych latach na łamach "Filatelisty" ukazało się: w 1978 r. 54 informacje, w tym 14 od ZG, w 1979 r. 55, w tym 16 od ZG, w 1980 r. 86, w tym 33 od ZG. W 1981 r. do września ukazało się już 74 informacje, w tym 36 od ZG. Jak z powyższych liczb wynika, dopływ informacji z życia Związku stale się nasila. Trzeba podkreślić, że wśród informacji ZG znajdują się także artykuły problemowe dotyczące sfery organizacyjnej, jak np. "Społeczne funkcje filatelistyki", "Nowe metody działania" /o udziale PZF w pracach FIP/, "Stempel czy atest" i inne.

Drugim, nie mniej ważnym kanałem informacji dla członków są biuletyny i komunikaty wewnętrzne Zarządów Okręgów. Ukazują się one z różną częstotliwością we wszystkich niemal Okręgach, co jest uzależnione potrzebami i możliwościami technicznymi. Do ZG nadsyłane są regularnie takie komunikaty m.in. z Bielska-Białej,

Gdańska, Katowice, Kielce, Krakowa, Poznania. Służą one również ZG jako cenne źródło wiedzy o życiu i problemach Okręgów.

Wreszcie, trzeba to podkreślić, trzecim również bardzo ważnym źródłem informacji, tym cenniejszym, że dociera również do nieczłonków w PZF, są rubryki filatelistyczne w gazetach codziennych, tygodniach i miesięcznikach. Niektóre z nich, jak np. w "Gazecie Lubuskiej", "Gazecie Białostockiej", "Dzienniku Bałtyckim", bydgoskim "Dzienniku Wieczornym" są redagowane na bardzo wysokim poziomie.

W sferze działalności ogólnospołecznej PZF znajdują się także liczne w setki prelekcje i odczyty w Kołach dla dorosłych i młodzieży na tematy kulturalne, gospodarcze i inne, zawsze jednak na kanwie filatelistycznej. Ich wartość jest więc podwójna, bo oprócz ogólnej wiedzy w danym przedmiocie, przynoszą korzyści filatelistyczne, szczególnie dla kolekcjonerów-tematyków.

Współpraca z organizacjami społecznymi i instytucjami w kraju

Kierunkowy program działania do 1981 r., korespondujący z postanowieniami uchwały XII Zjazdu, zwłaszcza w części dotyczącej młodzieży, zobowiązywał ZG do podjęcia współpracy z niektórymi organizacjami i instytucjami. ZG uznał zalecenie uchwały za nader istotne dla rozwoju Związku i znacznie rozszerzył zarówno uchwałę, jak i sam program. Podjęcie współpracy, a nawet w ogóle rozmów, musiało być poprzedzone wieloma działaniami stwarzającymi odpowiedni klimat. Działania poprzedzające w tym względzie zostały przedstawione w poprzednim rozdziale sprawozdania.

Kolejnym etapem było przekazanie odpowiednich informacji na piśmie następującym organizacjom:

- Ogólnopolskiemu Komitetowi Frontu Jedności Narodu
- Polskiemu Komitetowi Obrońców Pokoju
- Towarzystwu Łączności z Polonią
- Związkowi Bojowników o Wolność i Demokrację
- Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi
- Radzie Pomników Walki i Męczeństwa,
- Lidze Kobiet
- Towarzystwu Przyjaźni Polsko-Radzieckiej
- Towarzystwu Przyjaźni Polsko-Belgijskiej
- Komendzie Głównej Związku Harcerstwa Polskiego
- Związkowi Ochotniczych Straży Pożarnych
- Towarzystwu Przyjaciół Dzieci
- Centralnej Radzie Związków Zawodowych

Wspomniane informacje, przekazane tym organizacjom, opracowane zostały każda oddzielnie i prezentowały działalność i dorobek PZF w dziedzinie interesującej danego adresata. Większość informacji uzupełniona została albumowym opracowaniem, na które składały się pamiątkowe wydawnictwa i datowniki wykonane z inicjatywy ogniw PZF.

Podobne informacje /w niektórych przypadkach z okolicznościowymi albumami/ Zarząd Główny przekazał również:

- Wydziałowi Pracy Ideowo-Wychowawczej KC PZPR
- Ministerstwu Oświaty i Wychowania
- Ministerstwu Spraw Zagranicznych
- Departamentowi Bibliotek, Domów Kultury i Stowarzyszeń Społecznych Ministerstwa Kultury i Sztuki
- Głównemu Zarządowi Politycznemu Wojska Polskiego
- Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

Konsekwencją przekazanych informacji było zainteresowanie się działalnością PZF, a następnie podjęcie rozmów o stałej współpracy, korzystnej dla obu stron. Okazało się jednak, że nie wszystkie organizacje są skłonne do podpisywania stosownych porozumień. Oczekują one natomiast inicjatyw z naszej strony, deklarując jedynie pomoc wyrażoną w różnej formie, także finansową.

Wyniesione z powyższych kontaktów doświadczenia dały asumpt Prezydium do przeniesienia ich na forum Plenum ZG w formie referatu, który był podstawą podjęcia uchwały o warunkach współpracy ogniw PZF z organizacjami i instytucjami krajowymi. Z dyskusji plenarnej wynikało, że Okręgi współpracują na swoim terenie z różnymi organizacjami, przede wszystkim jednak z instytucjami i zakładami pracy. Efekty współpracy były różne, najoźciej uzyskiwano pomoc finansową. Referaty i uchwały wskazywały, że - nie rezygnując z pomocy finansowej - należy dążyć do stwarzania takich warunków współpracy, aby ognia PZF występowały jako partner a nie wykonawca, co przyczyniać się będzie nie tylko do podniesienia rangi naszej organizacji, ale przysporzy też większej satysfakcji naszym działaczom. Dobrym przykładem jest tu Zarząd Okręgu w Krakowie, który tak pojętą współpracą spowodował, że jego przedstawiciele wchodzi w skład gremiów ustalających plany działalności kulturalnej miasta i województwa krakowskiego.

Działalność Okręgu Krakowskiego nie jest odosobniona. Z Wydziałami Kultury urzędów miejskich współpracują nie tylko liczne Okręgi, ale i większe Koła PZF.

Poświęcone temu zagadnieniu posiedzenie plenarne ZG ujawniło, o czym nie ma mowy w sprawozdaniach Okręgów, że utrzymują one stałe kontakty i współpracują z miejscowymi organizacjami społecznymi, takimi jak wojewódzkie Komitety FJN, wojewódzkie Zarządy ZBOWiD, wojewódzkie domy kultury i in. Swoimi inicjatywami i bezpośrednimi działaniami rozszerzają i wzbogacają lokalne i regionalne programy społeczno-kulturalne, zyskując tym uznanie nie tylko władz, ale przede wszystkim społeczeństwa.

Działacze Okręgów PZF, traktując te dokonania jako normalną statutową i społeczną działalność, nie uwypuklają jej w swoich sprawozdaniach na zebraniach sprawozdawczych. Tylko prasa codzienna przynosi informacje o tych imprezach. Jako trwałe dowód materialny pozostają po nich okolicznościowe datowniki i wydawnictwa pamiątkowe.

Osobnym problemem w działalności Związku jest współpraca z instytucjami państwowymi. W postępowaniu swoim kierują się one odnośnymi przepisami i wszelkie odstępstwa od nich są niemożliwe. Wiadome jest też, że przepisy często w znacznym stopniu utrudniają działalność społeczną przez stosowanie ich zarówno do jednostek gospodarki uspołecznionej, jak i organizacji społecznych. Stworzonym warunkom Związek musiał się, niestety, podporządkować.

Współpraca z wieloma instytucjami, jak np. MSZ, MSW, MOiW przebiega zadowalająco, a nasze wystąpienia w różnych sprawach są z reguły uwzględniane.

Pozytywnie układa się współpraca z MAW, która mimo ogólnych trudności wychodzi na przeciw naszym postulatom.

Nie można uznać za pomyślną współpracy z PF "Ruch" i CHZ "Ars Polona". Nie oznacza to jednak negatywnego stosunku tych instytucji do naszej organizacji. Kilkakrotne rozmowy z przedstawicielami obu instytucji przekonują, że nasze problemy są im znane.

Niejednokrotnie też podejmowane były skuteczne próby obrony naszych interesów, jak np. utrzymywanie limitów dewizowych na import znaczków, katalogów, czasopism, hawidów, kart albumowych, wykonanie specjalnie dla PZF klaserów reklamowych itp. Za przychylny stosunek do naszych spraw należą się słowa podziękowania pracownikom Przedsiębiorstwa Filatelistycznego i CHZ "Ars Polona".

Tym niemniej nie wolno przejść do porządku nad występującymi brakami w zaopatrzeniu rynku filatelistycznego. Wysuwane przez PZF uwagi krytyczne są uzasadnione. Dotyczą zarówno naszych filatelistycznych spraw, jak też ogólnie gospodarki narodowej, dla której nasze zainteresowania są poważnym źródłem wpływów do budżetu państwowego.

Te względy i stale pogarszająca się sytuacja były powodem podjęcia przez Plenum ZG m.in. uchwały w związku z zapowiadającym zaniechaniem sprowadzania znaczków i literatury z krajów drugiego obszaru płatniczego, a także zajęcia stanowiska w sprawie tzw. nowodruków, czarnodruków i innych emisji w ograniczonym nakładzie.

Obszerniejszego omówienia wymaga współpraca Związku z Ministerstwem Łączności, naszym statutowym i naturalnym partnerem i opiekunem. Współpraca ta ma niejako dwa nurty. Liczne nasze inicjatywy znajdują w resorcie łączności zrozumienie i poparcie. Dotyczy to szczególnie wszelkich działań w zakresie wystawienictwa, propagandy polskiego znaczka i działalności filatelistycznej w środowiskach młodzieżowych. Na częściowe finansowanie tej sfery działalności otrzymujemy z MŁ roczną dotację pochodzącą z dopłat do znaczków. Co pewien czas MŁ wydaje emisję - blozety lub arkusik - przeznaczoną tylko dla członków PZF, a dla młodych filatelistów przekazuje bezpłatnie po 2.000 każdej serii, które rozdziela Komisja Młodzieżowa ZG. Ministerstwo udziela pomocy w wyjazdach zagranicznych naszych przedstawicieli. Poparło wniosek PZF o ustanowienie odznaki "Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki".

Niezwykle istotne jest dla Związku skuteczne popieranie przez MŁ naszych wniosków o odznaczenia państwowe dla działaczy PZF, a także nadawanie im każdego roku odznaczeń resortowych. Pozytywnie kształtuje się również współpraca niektórych Okręgów PZF /np. Katowic, Krakowa, Poznania/ z odpowiednimi Dyrekcjami Okręgowymi Poczty i Telekomunikacji oraz z Muzeum Poczty we Wrocławiu.

Z dużą satysfakcją przyjęli członkowie PZF sztandar organizacyjny ufundowany przez MŁ i wręczony naszemu Związkowi w 1980 r. z okazji jubileuszu 30-lecia PZF.

Również z naszej strony staraliśmy się być pomocni Ministerstwu w jego pracach przy kształtowaniu polityki emisyjnej przez opiniowanie rocznych planów emisji, wysuwanie propozycji tematycznych, a także przez udział przedstawiciela PZF w komisji oceny projektów znaczków.

Dla podkreślenia związków łączących filatelistykę z pocztą nadaliśmy Klubowi Filatelistów w Gdańsku imię Bohaterskich Obrótców Poczty Polskiej w Gdańsku z odsłonięciem tablicy pamiątkowej i wystawą filatelistyczną w 40 rocznicę tej obrony. Wielu pracownikom resortu łączności nadaliśmy odznaki honorowe PZF, jako wyraz naszego uznania za ich pozytywny stosunek do problemów polskiej filatelistyki. Odznaki honorowe przyznaliśmy też niektórym DOPiP oraz Muzeum Poczty, które swoją aktywną działalnością dobrze służą propagowaniu polskiej filatelistyki.

Wszystkie te pozytywne przejawy współpracy PZF są jednak często zakłócone występującymi różnicami w poglądach na niektóre nasze problemy i sposoby ich rozwiązywania. Nie zawsze Ministerstwo uwzględnia nasze postulaty. Nie poparło np. naszego wystąpienia w sprawie utworzenia muzeum polskiej filatelistyki, nie uwzględniło dwukrotnego na piśmie wysuwanego postulatu o zabezpieczeniu srebrnego bloczka z Janem Pawłem II dla wszystkich członków PZF. Nie uwzględniono też innych postulatów w sprawie zwiększenia przydziałów wydań specjalnych dla PZF. Nie udzielono nam wydatnej pomocy w sprawach lokalowych i zwiększenia limitów etatowych. Długa jest lista niespełnionych "marzeń" adresowanych do naszego opiekuna. Są one o różnej treści merytorycznej, ale każde ważne dla działalności PZF.

Nie bez wpływu na kształtowanie się wzajemnych stosunków miały kontakty z MŁ niektórych działaczy programowo nieprzychylnych Zarządowi Głównemu każdej kadencji, a także kontakty tych grup i środowisk, które bezpośrednio z resortem załatwiały swoje lokalne sprawy. I to wbrew niejednokrotnie wcześniej wyrażonemu przez MŁ stanowisku, że wszelkie sprawy związkowe winny być kierowane do resortu za pośrednictwem ZG.

Podczas wizyty naszych przedstawicieli u Ministra Łączności dr Zbigniewa Rudnickiego usłyszeliśmy potwierdzenie, że PZF jest organizacją autentycznie społeczną, a filatelistyka niesie w sobie duże wartości poznawcze i utrwalające wiedzę o Polsce i świecie. Posiada też duże możliwości oddziaływania propagandowego, które należy umiejętnie wykorzystywać. Uznają PZF za organizację, której działalność jest zbieżna z celami i zadaniami MŁ uzyskaliśmy zapewnienie, że Ministerstwo będzie się opiekować PZF i będzie też udzielać maksymalnej pomocy na zasadzie mecenatu. Ministerstwo dążyć będzie do umacniania autorytetu PZF i jego działaczy. Jako formę do wartościowania pracy społecznej MŁ będzie występować i popierać wnioski o nadawanie najbardziej wyróżniającym się działaczom PZF odznaczeń państwowych i resortowych oraz wyróżnień honorowych. Minister Łączności wyraził opinię, że PZF może okazać resortowi czynną pomoc w dziedzinie kształtowania polityki emisyjnej. Jest sprawą niewątpliwą, że musi ona być taka, aby zapewniała polskiej filatelistyce właściwą rangę na arenie międzynarodowej. Muszą też znaczki polskie zawierać treści najbardziej wartościowe z naszej historii i kultury, prezentować najistotniejsze wydarzenia współczesnego życia naszego kraju. Należy doprowadzić do świadomości wielu jeszcze wnioskodawców nowych emisji, że nie każdy przejaw naszego życia gospodarczego, społecznego czy kulturalnego wymaga udokumentowania znaczkiem. Przytoczony fragment jest wypisem z notatki sporządzonej po wizycie u Ministra Łączności w dniu 30 maja 1980 r.

Stan organizacyjny

Podejmując realizację programu w latach 1978-1981 w części dotyczącej ilościowego rozwoju Związku, Prezydium ZG przyjęło szereg systemowych działań. Dokonano przede wszystkim gruntownej analizy stanu ilości członków w układzie wojewódzkim, co w oparciu o Rocznik Statystyczny pozwoliło na określenie stopnia "ufilatelistycznienia" każdego Okręgu na 10.000 mieszkańców. W drugim etapie określone zostały perspektywy rozwoju przez wytyczenie kierunków działań ogólnych i zadań szczegółowych. Zwrócona też została uwaga na ustalenie funkcji społecznych Związku i

kształtowanie postaw indywidualnych członków. Wymienione materiały były przedmiotem dyskusji na Plenum ZG, które we wrześniu 1978 roku podjęło uchwałę o rozwoju ilościowym PZF, stawiając jednocześnie zadanie osiągnięcia 200.000 członków na XIII Zjazd PZF.

Materiały i analizy opracowane przez Prezydium ZG i przedstawione Plenum ZG zostały przekazane do wykorzystania wszystkim Zarządom Okręgów z zaleceniem dokonania podobnych prac w odniesieniu do ich terenu. Trzeba stwierdzić, że znakomita większość Okręgów przyjęła zalecenia Plenum i w krótkim czasie zaczęły się ujawniać pierwsze rezultaty w postaci przyrostu członków i powstawania nowych Kół PZF, zwłaszcza tam, gdzie dotychczas ich nie było.

Aktem sprzyjającym skutecznej realizacji uchwały o rozwoju ilościowym były decyzje Plenum ZG w formie uchwał o powołaniu nowych Okręgów w każdym województwie, jeżeli tylko istniały nawet minimalne warunki samodzielnego działania.

Zarząd Główny i Prezydium również i w tym przypadku podjęły wcześniej działania wyjaśniające celowość dokooptowywania do prac w Zarządach Okręgów działających na terenie więcej niż jednego województwa, przedstawicieli z wszystkich województw. Praktyka taka miała zapewnić wykształcenie się nowej kadry działaczy zdolnych do kierowania nowopowolowanymi Okręgami.

Zespół tych i wielu innych pociągnięć organizacyjnych przyniósł duże ożywienie we wszystkich Okręgach i wyzwolił nowe ciekawe inicjatywy. Dotyczyło to nie tylko Okręgów "starych", ale - a może nawet przede wszystkim - Okręgów nowych, które w zdrowej realizacji dążyły do dorównania Okręgom z tradycjami. Te natomiast odciążone uciążliwościami wynikającymi z rozległego terenu, koncentrowały się na pracy organizacyjnej i merytorycznej na terenie bliższym siedziby Zarządu Okręgu. Rezultaty tej działalności to nie tylko zwiększenie ilości członków, ale także zwiększenie częstotliwości kontaktowania się działaczy Okręgów z Kółami. Nie bez znaczenia też są oszczędności finansowe /delegacje/ i czasowe.

W mijającej kadencji, tj. po roku 1977, powołane zostały następujące Okręgi PZF:

- Okręg w Bielsku-Białej, wydzielony z Okręgu Katowickiego od 1.07.1978 r. z ilością 39 Kół i 3.546 członkami, w tym młodzież,
- Okręg w Toruniu, wydzielony z Okręgu Bydgoskiego od 1.01.1979 z ilością 34 Kół i 2.929 członkami, w tym młodzież,
- Okręg w Tarnowie, wydzielony z Okręgu Krakowskiego od 1.01.1980 r. z ilością 38 Kół i 3.359 członkami, w tym młodzież,
- Okręg w Kaliszu, wydzielony z Okręgu Poznańskiego od 1.01.1980 z ilością 35 Kół i 1.880 członkami, bez młodzieży,
- Okręg w Wałbrzychu, wydzielony z Okręgu Wrocławskiego od 1.01.1980 r. z ilością 40 Kół i 3.778 członkami, w tym młodzież,
- Okręg w Zielonej Górze, wydzielony z Okręgu Gorzowskiego od 1.01.1981 r. z ilością 38 Kół i 3.891 członkami, w tym młodzież,
- Okręg w Częstochowie, wydzielony z Okręgu Katowickiego od 1.01.1981 r. z ilością 28 Kół i 2.212 członkami, w tym młodzież.

Według stanu na 30 czerwca 1981 r. PZF zrzeszał 212.631 członków, w tym 39.481 młodocianych. Oznacza to wzrost naszych szeregów o 54.543 członków, w tym 7.595 młodocianych.

Należy jednocześnie podkreślić, że wraz ze wzrostem ilości członków i powstawaniem nowych Kół i Okręgów, nie wzrosła ilość personelu etatowego. Oznacza to wzrost aktywności społecznej

nie tylko działacze Okręgów i Kół, ale wszystkich członków PZF, a także lepszą organizację pracy w Okręgach.

Osobną uwagę należy poświęcić Kołom PZF - podstawowym ogniwom organizacyjnym w naszej strukturze związkowej. Powszechnie i zgodne jest stwierdzenie, że Koło ma do spełnienia bardzo ważną rolę w wielu dziedzinach: propagandowej, szkoleniowej, reprezentacyjnej, werbunkowej itp. Z całą odpowiedzialnością trzeba jednak stwierdzić, że w znacznej mierze stwierdzenia o roli Koła były tylko werbalne i nie do rzadkości należało, iż Koło ograniczało się do zbierania składek i rozprowadzania znaczków w abonamencie. Na taki stan składało się wiele uwarunkowań zewnętrznych, ale także i utrudnienia w systematycznych kontaktach Zarządów Okręgów z Kołami, co powodowane było m.in. odległościami dzielącymi siedziby Kół od siedziby Zarządu Okręgu. Ten mankament i inne powinny zniknąć w miarę powoływania dalszych Okręgów.

Właściwa praca Kół była - mimo wielu występujących równoległych problemów - przedmiotem szczególnego zainteresowania ZG. Wyrazem tego był przedstawiony na Plenum ZG referat na temat roli i zadań Zarządu Okręgu wobec Koła oraz określenie roli i funkcji Koła w działalności wewnątrzwiązkowej i na zewnątrz. Referat ten został przyjęty przez Plenum w dniu 22 czerwca 1980 r. jako wytyczne i zalecenia dla Okręgów. Korespondował z referatem artykuł "O klubowy styl pracy Kół PZF" opublikowany na łamach Biuletynu Informacyjnego PZF nr 3-4/78.

Lepszą orientację w problemach nurtujących nasze Koła przyniosła II Krajowa Narada Przewodniczących Kół PZF, zorganizowana w czerwcu 1981 r. w Kaliszu. Narada dała wiele ciekawych i interesujących spostrzeżeń, które powinny być podstawą dalszych działań wyższych szczebli organizacyjnych w przyszłości. Uczestnicy narady zgodnie postulowali, aby podobne narady, ale na szczeblach Okręgów, odbywały się co najmniej raz na dwa lata i aby na następnej naradzie krajową nie trzeba było czekać dwanaście lat.

Decyzje o powoływaniu nowych Okręgów spowodowały dalszy rozwój sieci Kół, szczególnie w zakładach pracy. Jest to pozytywny przejaw działalności w kierunku umasowienia filistelistyki jako ruchu powszechnego. Tendencję wzrostową wskazuje też sieć Kół terenowych. Mimo to, należy zwiększyć wysiłki, aby takich Kół powstawało więcej. W tych bowiem Kołach z reguły rodzą się nowe idee, kształtują nowe poglądy, następuje szeroka wymiana myśli i doświadczeń.

Baza lokalowa

Bazę lokalową Związku należy rozpatrywać jako niezbędny element i warunek racjonalnej działalności każdego Okręgu i całego Związku. Przyjmując tę tezę ZG w kadencji 1978-1981 kontynuował dzieło rozpoczęte przez swoich poprzedników w latach ubiegłych.

W okresie minionych czterech lat nowe siedziby uzyskały Okręgi: Gdański, Krakowski i Warszawski. Dwa pierwsze otrzymały na własność odbudowane staraniem PZF zabytkowe kamieniczki. Okręg Warszawski znalazł siedzibę o powierzchni ok. 500 m kw. w nowym budownictwie. Koszty tylko tych trzech obiektów sięgają wielu milionów złotych; tylko w bieżącej kadencji ZG przekazał na potrzeby lokalowe Okręgów około 4,5 mln złotych.

Po zasiedleniu i zegospodarowaniu wymienionych wyżej obiektów baza lokalowa Związku wydatnie się poprawiła. Wcześniej uzyskały własne siedziby m.in. Okręgi: Łódzki, Olsztyński, Lubelski, Ko-

szaliński. Poprawy warunków lokalowych oczekują inne Okręgi, a przede wszystkim Katowicki i Poznański.

Godne podkreślenie jest, że osiągnięty stan posiadania bazy lokalowej jest zasługą przede wszystkim działaczy Okręgów, którzy, wspomagani aktywnością i ofiarnością członków, przez lata całe nie szczędzili swoich sił dla doprowadzenia podjętych zamierzeń do końca. Rola ZG z natury rzeczy ograniczała się głównie do przydziału środków finansowych i pomocy formalno-prawnej.

Osobnego omówienia wymaga sprawa siedziby ZG. Zajmowany lokal składa się z dwóch pomieszczeń-sal o łącznej powierzchni około 80 m kw. Jest to lokal absolutnie nie spełniający warunków pomieszczenia biurowego, ani też nie dający warunków dla pracy komisji i zespołów problemowych.

Jest więc sprawą ważną, równie jak baza lokalowa Okręgów, uzyskanie odpowiedniego pomieszczenia dla ZG, które to pomieszczenie winno spełniać wielorekne funkcje, w tym techniczne i reprezentacyjne. W siedzibie ZG powinny znaleźć się nie tylko pomieszczenia dla personelu technicznego, ale przede wszystkim dla pracy merytorycznej działaczy społecznych. Również tu powinno być zlokalizowane centralne archiwum Związku, ośrodek propagandowo-informacyjny itp. placówki.

Pion techniczno-administracyjny

Wraz z rozwojem ilościowym Związku i zwiększoną aktywnością ogniw organizacyjnych, narastać zaczęły problemy związane z zabezpieczeniem sprawnego wykonywania zadań administracyjnych i technicznych związanych z każdą działalnością społeczną. W dotychczasowej praktyce, ze względu na mniejsze nasilenie spraw, znaczną część tych obowiązków była wykonywana przez działaczy społecznych. Działo się to jednak ze szkodą dla pracy merytorycznej.

W referacie Prezydium "O wyższy poziom pracy pionu administracyjnego PZF", przedstawionym na Plenum ZG 4 marca 1979 r. dokonana została analiza przyczyn słabości administracji związku. Za najważniejsze uznano m.in.:

- niewłaściwy dobór ludzi na poszczególne stanowiska,
- nieprawidłową organizację pracy,
- brak instrukcji określającej obowiązki i uprawnienia pracowników,
- brak jednoznacznych ustaleń odnośnie kompetencji i zakresu działania działaczy społecznych i pracowników etatowych,
- nieracjonalne gospodarowanie etatami.

Referat i wskazane w nim kierunki i środki do poprawy sytuacji zostały przez Plenum akceptowane i przekazane z odpowiednimi zaleceniami Zarządowi Okręgów.

Równolegle podjęte zostały dalsze decyzje m.in. o regulacji płac w miarę posiadania środków i zatrudnieniu działaczy społecznych na niektórych stanowiskach. Podjęto też starania w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych o zmianę taryfikatora. W samym ZG natomiast opracowano strukturę organizacyjną biura i ZG. Opracowana i zatwierdzona została instrukcja kancelaryjno-archiwalna.

Przedsięwzięcia w tym zakresie okazały się trafne, bowiem wzrost ilościowy członków i większa ilość Kół oraz Okręgów, a zatem i większa ilość czynności administracyjnych nie spowodowały zwiększenia ilości etatów.

Wszystko to nie oznacza jednak, że już całkowicie zerwano z

praktyką wykorzystywania działaczy społecznych do prac administracyjnych i biurowych. W dalszym ciągu działacze wykonują wiele czynności administracyjnych, zmuszeni są także okolicznościami do załatwiania różnych spraw w godzinach swojej pracy zawodowej. Stan taki musi ulec zmianie. W tym celu należy bezwzględnie dążyć do dalszego zwiększenia kwalifikacji, nie tylko formalnych, pracowników etatowych oraz zwiększenia zakresu ich kompetencji.

Pomimo iż nie wzrosło zatrudnienie, to jednak wyraźnie uległ zwiększeniu osobowy fundusz płac. Wynika to zarówno z samoczynnie dokonywanych podwyżek, jak też regulacji powodowanych zarządzeniami państwowymi.

Biorąc pod uwagę zakres działalności Związku, szczególnie w zakresie wystawiennictwa i propagandy, wydatki z bezosobowego funduszu płac stanowią niewielki procent całości kosztów. Są one ponoszone przede wszystkim przy wykonywaniu prac graficznych i plastycznych, większych opracowań autorskich i obszerniejszych tłumaczeniach, wykonania których nie można żądać w czynie społecznym.

Wystawiennictwo. Jurorzy

Problemem, którym - obok spraw młodzieżowych - zajmował się XII Zjazd ze szczególną uwagą, były zagadnienia wystawiennictwa filatelistycznego. Wskazywano przy tym na potrzebę przeprowadzenia reformy, aby wyraźniej spełniało ono funkcje szkoleniowe i stymulowało wzrost poziomu filatelistyki.

Przed powołaną w lutym 1978 r. Komisją Wystaw Zarząd Główny postawił zadanie opracowania podstaw polityki wystawienniczej zgodnie z zaleceniami XII Zjazdu.

Przygotowane przez Komisję Wystaw ramowe zasady wystawiennictwa zostały przedłożone Plenum ZG, które w dniu 18 czerwca 1978 roku przyjęło je w drodze uchwały. Założenia przewidywały dwa rodzaje ekspozycji, zakładały ustalenie corocznego planu centralnego i takiegoż wieloletniego, umożliwiały Okręgom organizację wystaw w ramach własnych planów działania, stosownie do potrzeb regionalnych. Niezmiernie istotne w założeniach ramowych było i to, że stwarzały one warunki szkoleniowe dla początkujących wystawców i kandydatów na jurorów już na szczeblu okręgowym.

W oparciu o przyjęte przez Plenum założenie, Komisja Wystaw podjęła dalsze prace, które po uwzględnieniu wszystkich uwag Okręgów i wielu działaczy, doprowadziły do opracowania "Zasad wystawiennictwa w PZF". Dokument ten został przyjęty przez Plenum ZG w dniu 16 września 1979 r. z mocą obowiązującą od stycznia 1980 r. Po półrocznych doświadczeniach Komisja Wystaw dokonała korekt w niektórych ustaleniach "Zasad" i obecnie spełniają one swoją rolę i wywierają korzystny wpływ na rozwój ruchu filatelistycznego.

Zgodnie z nowymi zasadami każdy Okręg ma prawo organizować, w ramach własnych planów, zarówno wystawy konkursowe dla nowych zbiorów, jak też wystawy niekonkursowe, propagandowe. W istniejących warunkach przemian społecznych Zarządy Okręgów i Kół wykazały godną podkreślenia inicjatywność, starając się uczestniczyć działalnością wystawienniczą we wszystkich wydarzeniach, które były powodem uroczystości państwowych czy regionalnych.

W kolejnych latach kadencji ZG uwzględniane były wystawy wynikające zarówno z potrzeb propagandowych i szkoleniowych Okręgów, jak i z programów rocznej działalności Związku, ogłaszanych przez ZG.

Niezależnie od wystaw wewnętrznych, Okręgi PZF organizują wystawy z udziałem filatelistów zagranicznych, szczególnie w ramach współpracy ze związkami filatelistycznymi krajów socjalistycznych. W latach 1978-81 zorganizowano 12 takich wystaw.

Pomyślnie przedstawia się również udział polskich filatelistów w wystawach zagranicznych.

Zarząd Główny, świadom trudności płatniczych dewizowych, skierował wysiłki na zapewnienie udziału zbiorów polskich w wystawach nie wymagających takich kosztów. W rezultacie uczestniczyliśmy w 30 wystawach z 288 zbiorami. Zwiększenie ilości nie spowodowało ujemnych skutków w jakości. Jeżeli bowiem w poprzedniej kadencji uzyskaliśmy 7 medali złotych, to w mijającej kadencji medali złotych zdobyliśmy 25. Warto zwrócić uwagę, że z tych 7 medali 3 pochodziło z wystaw fipowskich, na których prezentowaliśmy 147 zbiorów. Obecnie medali fipowskich jest 10 przy eksponowanych 108 zbiorach.

Drugi kierunek udziału polskich zbiorów w wystawach zagranicznych, to wystawy organizowane przez ognia zagranicznych związków filatelistycznych w ramach współpracy z odpowiednimi ogniwami PZF. Również i w tym przypadku możemy mówić o znacznym postępie. Należy też podkreślić, że wystawy dwustronne między ogniwami PZF i zagranicznych związków filatelistycznych odgrywają dużą rolę propagandową i szkoleniową, a jednocześnie powiększają bazę ekspozycyjną polskiej filatelistyki.

Każdej wystawie kwalifikowanej, objętej planem centralnym, niezbędne jest zapewnienie odpowiedniej obsady jury dla prawidłowej i kompetentnej oceny zbiorów.

Zarząd Główny, obejmując kierownictwo Związku w kadencji 1978-1981 stwierdził, iż spoczywa na nim - zgodnie z uchwałą XII Zjazdu - odpowiedzialność m.in. za jakościowy rozwój filatelistyki, w tym wystawiennictwa. Uznał też, że poważną w tym względzie rolę odgrywają jurorzy. A zatem ZG musi mieć wpływ na kształtowanie obsady sądów konkursowych wystaw w kraju i rekomendowania jurorów na wystawy zagraniczne.

Odpowiednie propozycje, regulujące kompleksowo sprawy jurorów, zostały przedłożone Plenum ZG już w czerwcu 1978 r. W oparciu o uzyskaną akceptację proponowanych rozwiązań, po wielu konsultacjach, we wrześniu 1979 r. przedłożono Plenum projekt regulaminu jurorów. Po wniesieniu odpowiednich poprawek, Plenum ZG w dniu 7 grudnia 1980 r. zatwierdziło Regulamin jurorów.

Częłokształt spraw ewidencyjnych powierzony został Komisji Wystaw ZG, która posiada w rejestrze 21 jurorów z uprawnieniami międzynarodowymi, 43 z krajowymi i 62 z okręgowymi. Ponadto jest zarejestrowanych 90 aspirantów. Wszyscy jurorzy i aspiranci objęci ewidencją Komisji Wystaw, nabyli uprawnienia w okresie działalności Głównego Kolegium Sędziów.

Zarząd Główny podejmując decyzję o rozwiązaniu GKS kierował się ideą przekazywania Okręgom możliwie największych uprawnień, ale i obowiązków. Do takich należy m.in. obowiązek szkolenia również jurorów na bazie wystaw organizowanych przez Okręgi. Szkolenia podstawowego nie może zabezpieczyć centralnie Zarząd Główny, który ogranicza swoją rolę do organizowania okresowych spotkań konsultacyjnych. Centralnego systematycznego szkolenia nie zabezpieczało również GKS, co było zresztą niemożliwe ze względu na ilość zainteresowanych i związane z tym trudności techniczne i finansowe.

Mniej korzystnie kształtuje się sprawa udziału przedstawicieli PZF w jury wystaw międzynarodowych, zwłaszcza na wystawach pod patronatem FIP, organizowanych w krajach kapitalistycznych. Ma to swoje ujemne skutki w całokształcie współpracy PZF na arenie międzynarodowej i zostały już podjęte odpowiednie rozmowy z przedstawicielami związków — przyszłych organizatorów wystaw, aby sytuację zmienić na naszą korzyść. Będzie to jednak trudne, ponieważ trzeba sobie zdawać sprawę, że jednym z niepisanych warunków zapraszania jurorów z danego kraju jest m.in. organizowanie przez ten kraj wystaw pod patronatem FIP i stałe kontakty na arenie międzynarodowej. PZF w najbliższych latach nie będzie mógł prawdopodobnie ubiegać się o prawo organizacji takiej wystawy, gdyż pociąga ona za sobą poważne koszty dewizowe i walucie krajowej.

Mimo powyższych trudności 16 polskich jurorów uczestniczyło w 19 międzynarodowych wystawach zagranicznych. Ponadto 12 dalszych brało udział w wystawach organizowanych na szczeblu ogniw związkowych w krajach naszego obozu.

Dalszy ciąg fragmentów sprawozdania ZG
na XIII Zjazd PZF zamieścimy w numerze
3—4/81 Biuletynu Informacyjnego PZF.

JSSN 0137-9593

BIULETYN INFORMACYJNY PZF

**Wydawca: Polski Związek Filatelistów Zarząd
Główny**

**Adres redakcji: 00-272 Warszawa, Rynek
St. Miasto 14**

Redaktor — Marian Chabowski

**Biuletyn Informacyjny PZF jest rozprowadzany
za pośrednictwem Okręgów PZF**

**Druk: Bielskie Zakłady Graficzne
zam. 1536/83 2500 egz. M-89**